

Studentenvoorzieningen radicaal hervormd

Professor Danny Pieters, die sinds twee maanden academisch directeur Studentenvoorzieningen is, stelde vorige week een plan voor dat tot doel heeft de sector Studentenvoorzieningen op korte termijn drastisch te hervormen. Nog tijdens de laatste achttien maanden van het rector-schap van Oosterlinck dienen alle structurele veranderingen te gebeuren. De Raad voor Studentenvoorzieningen keurde het kaderprogramma alvast unaniem goed.

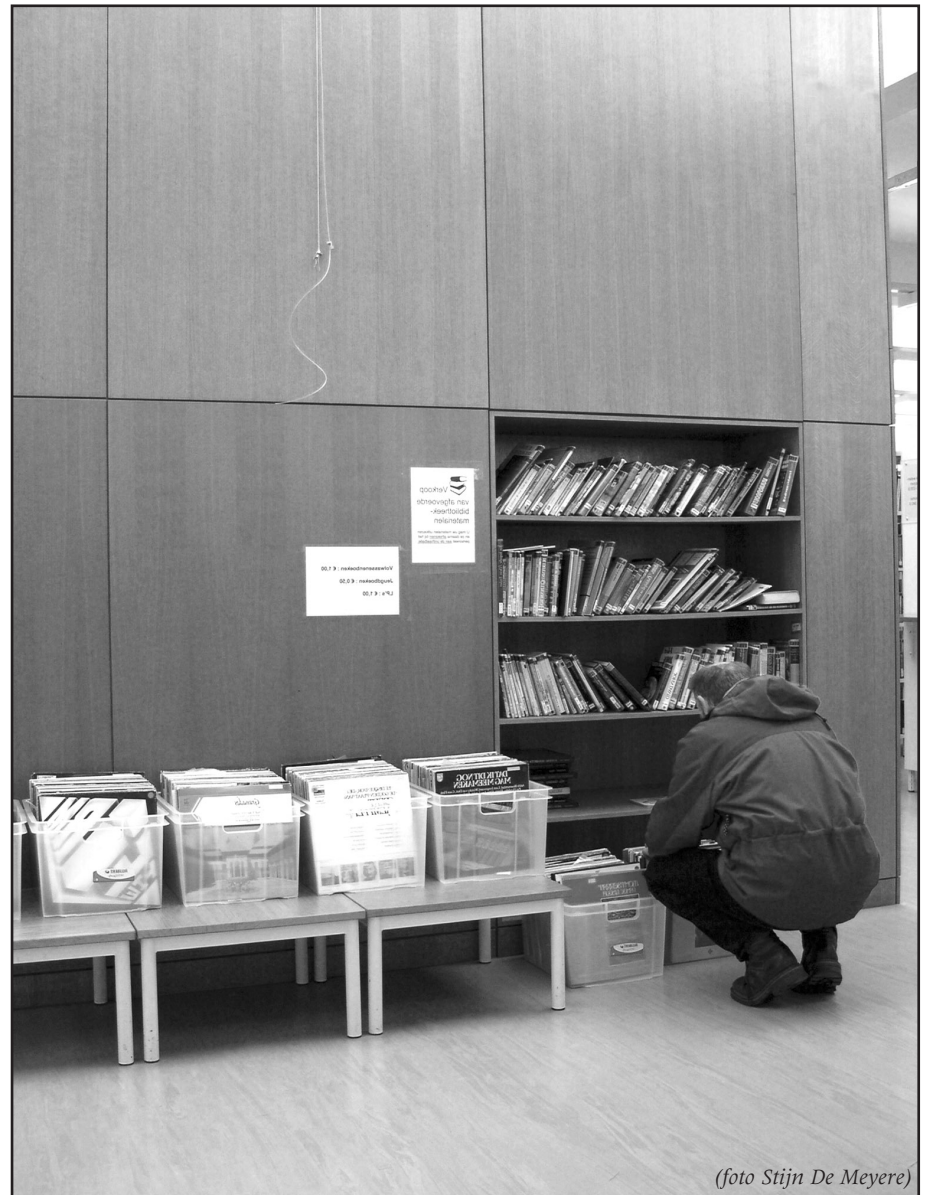
Het kaderprogramma steunt op twee grote doelstellingen. De eerste is de democratisering van het universitair onderwijs, waarbij iedereen gelijke kansen moet krijgen om te studeren aan de K.U.Leuven. De tweede doelstelling wil een bijdrage leveren tot de verbetering van de

randvoorwaarden voor het studeren.

Prof. Pieters vestigt de nadruk op drie aspecten bij de hervormingen. "Er komen meer sociale consultants om de dienstverlening aan de studenten toegankelijker te maken, bij het beheer van de residentie krijgen studenten meer inspraak en waarborgen en er zal meer geïnvesteerd worden in de psychotherapeutische dienstverlening" vertelt Pieters.

Ook wil Pieters in de toekomst actief gaan nadenken over een prijsdifferentiatie voor de maaltijden in de Alma. En met een bevraging wil men peilen welke beleidskeuzen de studenten zouden maken inzake de bestedingen van de gelden.

Lees meer op pagina 3

(foto Stijn De Meyere)

K.U.Leuven vergast NSV

De Leuvense afdeling van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) organiseert op donderdag 4 maart een colloquium over 'De toekomst voor de traditionele studentikositeit in de 21ste eeuw'. Net zoals de afgelopen jaren, krijgt de NSV de toestemming van de K.U.Leuven om dat in één van haar universiteitsgebouwen te doen.

Ondanks een lange geschiedenis van gewelddadigheid en haar extreem-rechtse signatuur, ziet de studentencoördinator Dirk Van Gerven, die voor deze materie bevoegd

is, geen graten in de aanwezigheid van de NSV. Extreem-linkse tegenbetogers hebben al aangekondigd een manifestatie op poten te zullen zetten. Ook de politie is waakzaam en volgt de situatie op de voet om eventuele incidenten te kunnen voorkomen. Dat is eigenlijk in tegenspraak met de politiek die de K.U.Leuven hieromtrent voert. Als het risico op moeilijkheden bestaat, kan de universiteit immers de toelating intrekken om van haar lokalen gebruik te maken.

Lees meer op pagina 3

Interfakultair Songfestival

Het concept van het Interfakultair Songfestival is even simpel als geniaal: laat zeven kringen de eeuwige broedertwisten muzikaal uitvechten en stel een deskundige jury aan om de winnaar eruit te pikken. Dat er op de formule nog geen sleet zit, werd vorige woensdag met glans bewezen door de erg gevarieerde kandidaten.

Landbouwkring had voor de organisatie van het tweeëntwintigste Interfakultair Songfestival niets aan het toeval overgelaten: de jury was bijzonder eminent en bevatte onder andere Jan Hautekiet, Guy Swinnen en Steven

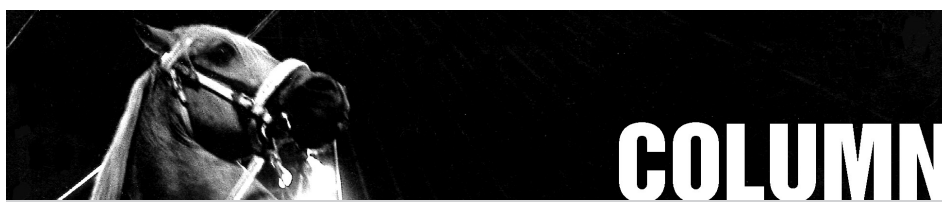
Kolacny, elke bezoeker kreeg gratis popcorn en de sympathieke, onverstaanbare *BV without a cause* Axl Peleman mocht presenteren en een kort solosepje spelen.

Het algemene niveau van het Songfestival lag vrij hoog, maar geen enkele kandidaat kwam ook maar in de buurt van de VTK-groep Mudbreeder. Het trio ingenieurs slaagde erin het burgie-kritische publiek volledig te overtuigen met hun compromisloze muziek.

Lees meer op pagina 4

VERDER IN DIT NUMMER:

<i>Vrouwen achter het stuur</i>	2
<i>De winnaar wint</i>	3
<i>Het grote avontuur</i>	5
<i>Presidenten op de dool</i>	5
<i>Het leven zoals het is</i>	6
<i>Tussen Eiffel en Twin Towers</i>	7
<i>De metaalbewerker</i>	8
<i>Stoepkrijt en houten latten</i>	9
<i>Bloedbad om een Elixir</i>	10
<i>Ziekte met twee gezichten</i>	12

COLUMN

De hel die autorijden heet

Je moet dat aanvoelen! Heb je dat zinnetje al eens gehoord? Wellicht wel. Slaat het op iets gevoelsmatig dan klinkt het ook vrij logisch. Moeders zeggen dit altijd als hun dochter- of zoonlief met de liefdesvraag komt aandraven. Maar neen, ik krijg die pietluttige woordjes te horen bij het ellendige proces van het leren autorijden. Hoe moet ik nu in godsnaam aanvoelen hoe ik een auto — een veel te grote jeep dan nog — in een veel te kleine ruimte moet parkeren? Laat staan dat ik al zou aanvoelen hoe ik achteruit moet rijden.

Recht achteruit levert geen problemen op. Zo slecht ben ik nu ook weer niet. Maar bij een garage achterwaarts uitrijden slaat mijn verstand tilt. Naar welke kant moet ik dat stuur draaien? Rechts, links... hersencellen weigeren elke activiteit als dit dilemma zich stelt. "Nochtans is het simpel" te horen krijgen helpt al evenmin op dat hachelijke moment. Kan iemand mijn instructeur dat eens melden?

Uiteindelijk brak de dag aan om mijn stuurbehendigheid te bewijzen. Het ultieme parkeergevoel borrelde nog niet in mij op. Moet ik er dan nog bij vertellen dat mijn eerste bezoek aan het examen centrum niet goed afliep? "Misschien nog wat oefenen," klonk het eerder nors uit de examinatoren mond.

Een ezel stoot zich geen twee keer aan dezelfde steen. Neem het van mij aan, spreekwoorden bevatten de dag van vandaag niet meer de ultieme waarheid. Alle proeven had ik al met een wonderbaarlijk gemak doorlopen. Ja, dat parkeergevoel was nu eindelijk als nooit tevoren boven water komen drijven. Licht euforisch begon ik dan ook aan de laatste hindernis. Niets kon nog mislopen, mijn gevoel was er! Blijkbaar heb je ook zoiets nodig dat een achteruit-uit-de-garage-rijden-gevoel heet. Bij mij was dit echter nog niet tot volledige ontwikkeling gekomen. Ik zat vast. Muurvast. Naar welke kant zou ik draaien? Links? Rechts? Hersencellen sputterden weer tegen, linkerbeen begon onophoudelijk te trillen, mijn zalig leven in de auto flitste voorbij. Help, ik zat gevangen. Wat een afgang! Nu word ik niet vaak razend, maar ik hoef er deze keer geen tekeningetje bij te maken zeker?

"Derde keer, goeie keer" zo stelde mijn moeder het. Het geloof dat ik aan spreekwoorden hechte was ik sinds de vorige poging danig kwijt. Maar geloof het of niet, sinds kort ben ik de fiere eigenaar van een rijbewijs. Werkelijk, een ware hel was het. En of het aan mijn rijvaardigheid ligt of aan de kaars die mijn moeder brandde laat ik in het midden. Misschien moet iemand zich eens aan een ritje wagen?

Sieghild Lacoere

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 Topuniversiteit 2 Surinaams gerecht - West-Vlaamse stad 3 Atoomwapens - Salvus Omissis 4 Meestgebruikte grondstof aan deze universiteit - Onderwijsniveau 5 Boom - Plan National d'Éducation et de Formation 6 Haakt af - Netwerk 7 Droogoven - Middel-Nederlands verhaal in verzen 8 Voor Christus - Bladzijden 9 Altijd groen - Cijfer dat militairen geven 10 Raadselachtige tekeningetjes

Verticaal

1 Snel, muzikaal schijffe 2 Georgische kickboks kampioen - Werd zondagnacht uitgereikt 3 Dromer - Xenon 4 Grens - Kroeg 5 Slag - Salzburger Schülerunion 6 Melkklier - Goedkope brandstof 7 Heideemeertje - Uitgestotenen 8 Ex professo - Middel om een lief op te scharrelen 9 Uitstekend stuk land - Flaterende doelmaan 10 Waar een roofridder zich schuilhoudt

Dries De Smet

Freddy leest Veto, u toch ook!

www.veto.be

(advertentie)

Oplossing
kruiswoordraadsel
23 februari

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	U	T	E	U	R	S	W	E	T
2	B	L	A	U	W		L	A	D	Y
3	O	A	S	E		G	A	L	O	P
4	M	A	T		T	A	P	E	T	E
5	I	N		D	A	M	E	S		F
6	N		G	E	P	E	N		W	O
7	A	A	N	V	A	L		K	O	U
8	B	L	O	O	S		P	R	E	T
9	E	F	E	T		K	W	A	D	E
10	L	A	S	E	R	W	A	P	E	N

Het Centrum Klinische Farmacologie zoekt vrijwilligers (mannen, niet-rokers, tussen 18 en 45 jaar) voor deelname aan klinische studies met belangrijke geneesmiddelen. Een billijke vergoeding is voorzien. Geïnteresseerden kunnen steeds contact opnemen met:

CENTRUM KLINISCHE FARMACOLOGIE
U.Z. GASTHUISBERG
Herestraat 49 B-3000 Leuven
Tel. : 016/34 20 20 http://www.ckf.be

(advertentie)

de kringwinkel
SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di - vr: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

Studentenvoorzieningen radicaal hervormd

De Raad voor Studentenvoorzieningen steunt het pas voorgestelde kaderprogramma voor de Studentenvoorzieningen van prof. Danny Pieters unaniem. Dit geeft Pieters de kans de sector radicaal te hervormen door de huidige knelpunten aan te pakken, studenten op bepaalde vlakken meer inspraak te geven en om meer en beter te investeren.

Kris Malefason

Professor Danny Pieters, die sinds twee maand academisch directeur Studentenvoorzieningen is, stelde vorige week een ontwerpdocument voor die tot doel heeft de sector Studentenvoorzieningen te hervormen. De doelstellingen, zoals die vermeld staan in deze tekst, dienen binnen een periode van achttien maanden gerealiseerd te worden. Hoewel de concrete invulling nog niet definitief vastligt, is het reeds interessant om een aantal grote lijnen te bespreken. Deze zijn een radicale wijziging van de structuur zoals die er nu is. Afgelopen vrijdag werd het kaderprogramma, mits een aantal amendementen, unaniem goedgekeurd door alle leden van de Raad voor Studentenvoorzieningen.

Het grote uitgangspunt en filosofie van dit *kaderprogramma* is de dubbele doelstelling van de Studentenvoorzieningen. De eerste is de democratisering van het universitair onderwijs, wat inhoudt dat iedereen dezelfde kansen moet krijgen om

te studeren, ongeacht afkomst, financiële mogelijkheden of socio-cultureel milieu. Hierbij wil Studentenvoorzieningen zich specifiek richten tot minder vermogende studenten, studenten met een functiestoornis, studenten met een handicap of met psychische problemen. Eveneens richt men zich tot de buitenlandse studenten en studenten van allochtone afkomst — studenten die wonen in België, maar uit het buitenland afkomstig zijn — en studenten waarvan de levenssituatie of achtergrond een gelijke kans tot het deelnemen aan de universitaire gemeenschap in de weg staat.

Nood

Een tweede doelstelling wil een bijdrage leveren tot de verbetering van de randvoorwaarden voor het studeren. Dit is het informeren, opvangen en begeleiden van studenten die problemen hebben of moeilijkheden die voortvloeien uit het verblijf aan de universiteit. Met andere woorden: bij de hervormingen van de Studentenvoorzieningen wil men zich duidelijk toespitsen op die groepen studenten die effectief nood hebben aan een goeie ondersteuning — medisch, psychotherapeutisch, juridisch, sociaal en op het vlak van huisvesting, voeding, mobiliteit, veiligheid en duurzame ontwikkeling en de studiefinanciering.

Ook wil Pieters in de toekomst actief gaan nadenken over een prijsdifferentiatie voor de maaltijden bij de Alma. Pieters: "Zo zouden voor minder vermogende studenten lagere prijzen aangerekend worden, wat

dan gecompenseerd zou worden met hogere prijzen voor niet-beursstudenten en personeelsleden. Aan de hand van een elektronisch systeem willen we stigmatisering vermijden." De grote financiële inspanning ten gunste van de Alma's — meer dan veertig procent op een totaal budget van 12,5 miljoen euro voor Studentenvoorzieningen — worden op korte termijn niet stopgezet. Wel, zo staat het in het kaderprogramma, heeft deze ondersteuning zijn plafond bereikt en plant Studentenvoor-

"Met een enquête bij studenten wil men peilen welke beleidskeuzen de studenten zouden maken"

zieningen om deze steun af te bouwen. In de plaats wil men geleidelijk aan overgaan naar een systeem met beheerscontracten, waarbij Studentenvoorzieningen een aantal diensten koopt.

Professor Pieters vestigt de nadruk op drie aspecten bij de hervormingen. "In de eerste plaats komen er meer sociaal consulenten om de dienstverlening toegankelijker te maken. Met een tweede aspect willen we meer inspraak en waarborgen geven aan studenten bij het beheer van alle residenties van de K.U.Leuven." stelt

Pieters. Vandaag is dit nog beperkt, omdat een aantal van de residenties in beheer zijn van het Algemeen Beheer en niet van Studentenvoorzieningen. Pieters: "Ten slotte willen we meer investeren in de psychotherapeutische dienstverlening. Hierbij is het plan om de curatieve geneeskundige diensten geleidelijk aan af te schuiven naar een algemeen Leuven huisartsennetwerk."

Indicator

Aan de hand van een bevraging bij alle studenten wil men peilen welke beleidskeuzen de studenten zouden maken inzake de besteding van de gelden van Studentenvoorzieningen. De resultaten van deze enquête zouden een goede indicator zijn bij beleidsmatige beslissingen van de Raad voor Studentenvoorzieningen. Deze bevraging zou, indien mogelijk, nog dit academiejaar gehouden worden.

Ten slotte: in de aanloop naar de verkiezingen trekken Pieters samen met de studentenvertegenwoordigers in de Raad voor Studentenvoorzieningen naar de academische en politieke instanties om bijkomende financiële middelen te verkrijgen.

K.U.LEUVEN BIEDT FORUM AAN EXTREEM-RECHTS

Tegenspraak in beleid van K.U.Leuven

De Nationalistische Studentenvereniging (NSV) organiseert op donderdag 4 maart een colloquium over de toekomst van de traditionele studentikositeit. Daarvoor mag de NSV gebruik maken van een aula van de K.U.Leuven, hoewel extreem-linkse tegenbetogers al aangekondigd hebben acties te zullen ondernemen. Daarmee gaat de K.U.Leuven in tegen haar eigen politiek.

Wim Gemoets & Ben Deboeck

Net zoals in oktober krijgt de NSV opnieuw toestemming om in de gebouwen van de K.U.Leuven een bijeenkomst te organiseren. Deze keer zet de NSV in het Pedagogisch Instituut een colloquium op poten rond 'De toekomst voor de traditionele studentikositeit in de 21ste eeuw'. Op het colloquium spreken niet alleen leden van de NSV zelf, maar ook Stefan Van de Weyer, preses van het Leuvense Seniorenkonvent, en Peter Dirix, verbonden aan het Centrum voor Computerlinguïstiek.

Hoewel dit thema weinig aanstootgevend lijkt, staat de NSV bekend als een gewelddadige en extreem-rechtse studenten-

beweging. De NSV geeft op haar eigen webstek aan "regelmatig op de schreef van het wettelijke te balanceren" en onderhoudt al jaren nauwe contacten met het Vlaams Blok. Zo was de huidige preses van NSV-Leuven, Jürgen Branckaert, kandidaat voor het Blok in Jette en was hij van 1999 tot 2001 voorzitter van de Vlaams Blok Jongeren. Dat Branckaert ook nu nog dweept met het extreem-rechtse gedachtegoed, blijkt uit zijn roepnaam bij de studentenclub KSC Brussel. Daar wordt hij 'Nazi-Göring' genoemd — Hermann Göring was de oprichter van de Gestapo.

Gevaar

Telkens de NSV gebouwen van de K.U.Leuven mag gebruiken, vormt dat een heikel punt. Enkele jaren terug nam LOKO de universiteit nog op de korrel, omdat het Koerdistan Komitee geen toestemming kreeg om in een aula te feesten. Later bleek dat de Koerden het gebouw niet mochten betreden omdat de K.U.Leuven het belangrijke archeologische project in Sagalassos — in Turkije — niet in gevaar wilde brengen.

De Actief Linkse Studenten (ALS) hebben alvast aangekondigd actie te ondernemen tegen "het feit dat de

NSV alweer een gelegenheid van de universiteit krijgt om haar ontoelaatbare ideeën te verspreiden." Na hun protest houden ze een meeting om hun tegenbetoging tijdens de NSV-optocht in Antwerpen voor te bereiden. Om incidenten te voorkomen zal de politie in ieder geval een oogje in het zeil houden.

Het is daarom ook verwonderlijk dat de K.U.Leuven nog steeds aula's aan de NSV ter beschikking stelt. Als het risico bestaat dat de openbare orde verstoord wordt, kan de universiteit haar beslissing immers ongedaan maken. De politie mag de campus en de universiteitsgebouwen namelijk alleen betreden met de uitdrukkelijke toestemming van de K.U.Leuven. Dat betekent dat de universiteit in ieder geval rekening houdt met eventuele incidenten. Ook in het verleden kwam het geregeld tot wrijvingen tussen de NSV en tegenmanifestanten. Toch ziet de studentencoördinator Dirk Van Gerven al jaren geen erg in de aanwezigheid van de NSV. Hoewel de NSV als vrije vereniging niet erkend wordt, schermt Van Gerven met het argument van vrije meningsuiting en wil hij een open debatcultuur voor alle studenten garanderen.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

De winnaar wint

Het 'Duurzaamheid en participatie ondersteuningscentrum', kortweg DEPO, deelde vorige week voor de tweede keer prijzen uit aan de beste kotwebsites van het academiejaar. De jury, met onder andere Marian Kin van Clickx Magazine en Europees parlamentslid Saïd El Khadraoui, verdeelde vijf prijzen in evenveel categorieën.

Residentie Pius X kon de beste vorm voorleggen. Qua inhoud kwamen de webmasters van De Vlaamse Monnik dan weer het sterkst uit de hoek. Het Broekkot, dat vorig jaar de hoofdprijs wist te vero-

veren, ging op zijn beurt aan de haal met de originaliteitsprijs. Zij werden beloond met een Wooncultuurcheque van DEPO. Studentenhuis Groenveld toonde zich op alle vlakken sterk en kaapte de hoofdprijs weg. Geen abonnement op het eerder vernoemde magazine of het logo van 'Kotwebsite van het jaar' voor de residentie Holleberg, maar wel de aanmoedigingsprijs in de vorm van tien cultuurbonnen. De competentie van de jury kun je nagaan door zelf eens een kijkje te nemen op de winnende sites:

pius.studentenweb.org,
users.skynet.be/vlaamsemonnik,
broekkot.studentenweb.org,

groenveld.studentenweb.org en
holleberg.studentenweb.org.

Meer info? www.kuleuven.ac.be/huisvesting/kotwebstrijd

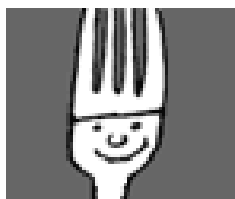
Zeg niet ciao, maar tschüss

Het Vlaamse hoger onderwijs richt zich op de verkeerde talen. De keuze voor economisch minder relevante talen als het Spaans en het Italiaans, komt alles behalve ten goede van de slabakkende economie. In plaats van op de zonnige zuidse stranden te kunnen uitpakken met een mondje plaatselijke woordenschat, zouden de Vlaamse studenten zich beter op het Duits

toespitsen. Dat beweerde Hans Verboven, onderzoeker aan de Universiteit Antwerpen (UA), in de Morgen.

Duits wordt traditioneel opgevat als een moeilijke taal en is bovendien niet echt populair te noemen, maar voor dertien procent van de banen wordt wel een degelijke kennis van de taal van onze belangrijkste handelspartner gevraagd. Dat percentage ligt heel wat hoger dan de vraag naar het Spaans of het Italiaans. Omdat het aanbod aan onderricht Duits systematisch achteruitgaat, pleit de onderzoeker voor een economisch relevantere talenkeuze in het onderwijs.

(jb)

Menu van de week in Alma 1-2-3 1-5 maart 2004

= vegetarische schotel

= niet in Alma 1

= niet in Alma 2

maandag

Kampernoeliesoep	0,50
Gepaneerde visfilet met erwten en wortelen	4,30
X1 Gepaneerde visfilet met Griekse kampernoelies	4,30
X1 Rumsteak met witte kool	3,90
Rumsteak met Griekse kampernoelies	3,90
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen	3,90
Haantje in rode wijn	3,90
Groentewaaier met notenrijst en spiegelei	3,00
Farfalle bolognaise	2,30/2,55

dinsdag

Gasconesoep	0,50
Wienerschnitzel met boontjes en gratin-aardappelen	3,90
Wienerschnitzel met béarnaise en gratin-aardappelen	3,90
Vegetarische groenteflap met bloemkool	3,00
Koninklijk vishapje	3,40
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,30
Gegratineerde tarwe met tomaat en mozzarella	3,90
Lasagne al forno	3,90

woensdag

Tomatengroentesoep	0,50
X1 Kalkoenspiesjes met wortelen, kampernoelies	3,90
Kalkoenspiesjes met Provençaalse saus	3,90
X2 Visfilet met spinazie	3,90
X1 Visfilet met Provençaalse saus	3,90
Koninginnenhapje	3,00
Dronken zwijntje	4,30
Kip met appelmoes	2,30
Vegetarische spaghetti uit Napoli	2,30/2,55

donderdag

Tomatensoep	0,50
Gegratineerd witloof met ham in kaassaus	3,90
Kippenlapje met peperroomsaus	3,40
X1 Gehakte steak met rode kool	2,30
X1 X2 Gehakte steak met peperroomsaus	2,30
Stoofvlees	3,40
Roze zalm met dragonsaus en groenten	4,30
Groentepolka met kaastrio	3,00
Penne Bolognaise	2,30/2,55

vrijdag

Preisoep	0,50
Mexicaanse steak met bouquetière	4,30
Rumsteak met bouquetière	3,90
X1 Rumsteak met jagersaus	3,90
Vegetarische moussaka	3,00
Kippenburger met bouquetière	2,30
Lasagne met gerookte zalm	3,90

Er worden dagelijks maaltijdslaatjes, koude schotels, broodjes en maaltijdsoep aangeboden. In het Pauscollege, Justus Lipsius en Gasthuisberg worden dagelijks vier schotels uit bovenstaand menu aangeboden.

22E INTERFAKULTAIR SONGFESTIVAL IN LIDO

"Xandee, cover eens iets van Bob Dylan"

Elk jaar rond eind februari weten de muzikliefhebbers onder de studenten waar ze moeten zijn: in de Lido, waar het Interfakultair Songfestival (IFS) plaatsvindt. Ook dit jaar stroomde het volk weer toe voor het LBK-evenement en het keerde tevreden terug naar huis na deze hoogstaande editie van het IFS.

Laurens De Koster & Hans Ramaekers

We waren nog aan het aanschuiven toen de eerste kandidaat van wal stak en dachten dat hij nog aan het *soundchecken* was. Ice King klonk dan ook erg rudimentair, met alleen zijn diepe basstem en de laagste klanken die hij uit zijn gitaar kon halen.

Wij gokken dat *Highlander* de favoriete film is van de Politika-kandidaat; dat leiden we in elk geval af uit zijn kilt en zijn 'Epic medieval', zoals hij zelf zijn stijl noemde. Wild werden we er niet van, maar Ice Kings dapperheid — helemaal alleen op een podium zingen over *the land of the Lord of the Rings* — maakte indruk op jury en publiek.

De volgende kring was Ekonomika, dat ene Greg Houwer of juister, Greg, zijn gitaar en zijn Toshiba stuurde. Greg werd namelijk begeleid door zijn trouwe laptop, die eigenlijk niet meer voorstelde dan een ordinaire cd-speler. Het gebruik van die voorgespeelde muziek maakte zijn nummers vrij gelaagd en meeslepend, maar had een vreemde act tot gevolg waarbij Greg een beetje verloren liep in zijn eigen nummers.

paaldanseres, maar ook deze tactiek was niet echt succesvol. Een lichtpuntje bij Mangroove was wel hun leuke versie van *Money for nothing*, dat een leuk hardrockjasje kreeg.

Dan was het de beurt aan de titelverdediger, VTK. Vorig jaar haalden de burgerlijk ingenieurs de buit binnen met InGenius en dit jaar was het aan Mudbreeder om te overtuigen. Dat ze daarin slaagden, is het minste dat je kan zeggen. Hun muziek was eigenzinnig — hun tweede liedje duurde een kwartier, en dat was nog niet eens de volledige versie — maar nooit nodeloos complex. Momenten van ijzige stilte, gevolgd door lawines van geweld, brachten een minutenlange rush teweeg die je enkel met een gelukzalige lach en een blik op oneindig kon ondergaan. Hier gebeurde iets bijzonders.

Gebrabbel

Germanisten staan soms bekend als alternatievelingen die wel eens een boek durven lezen en die reputatie is in het geval van Klunen niet onverdiend. Meer zelfs: in hun song 'Rhoda' lazen ze een volledig kortverhaal voor. Tien minuten lang declameerde de zanger de tekst van Virginia Woolf, begeleid door eerst rustige, dan heel rustige en ten slotte wilde pianomuziek. Alleen al omdat ze onze aandacht zo lang konden vasthouden met literatuur, verdient Klunen alle lof.

Ten slotte was er Tis. Hij had de moeilijke taak om af te sluiten. Moeilijk, omdat je moet opboksen tegen enkele sterke bands en vooral moeilijk omdat de zaal niet meer zo fris is als enkele uren geleden. Wij hopen dat dat laatste ook het geval was voor de Medica-kandidaat. Op zijn nummers valt weinig aan te merken, het is vooral het eindeloze gebrabbel waarmee hij ze introduceerde dat ons zorgen baarde. Een gebrabbel dat werd gekenmerkt door een ongepast grote gewichtigheid met licht poëtische onder-

(foto Laurens De Koster)

Lawine

Ongeveer elke vierkante centimeter van het kleine Lido-podium was bezet toen de vertegenwoordigers van NFK aantraden. Het probleem met grote bands als het negenkoppige Metafest is dat ze vaak proberen te klinken als de Wu-Tang Clan, maar eindigen als de Kelly Family. De filosofen deden hard hun best om deze val te vermijden: ze hadden een djembé, een saxofoon én een rapper meegebracht. Ondanks alle moeite deed het ritmische geweld van Metafest ons weinig: wij hebben nog steeds jeugdtrauma's van Afrikaanse dansgroepen die ons bijna *manu militari* verplichtten om 'mee te doen', 'te shaken' of ons zelfs 'te laten gaan'.

Mangroove had de beste groepsnaam van de avond, maar de muziek was helaas wat minder. De Bios-groep speelde vrij gemakkelijke rockmuziek — *Ready to go, You really got me*, alleen Bob Dylan ontbrak volgens jurylid Iwein Segers (Studio Brussel) —, maar klonk nogal rommelig. Hun zaak werd niet geholpen door de zangeres, die soms vals zong. Dat probeerde ze te compenseren door te kronkelen als een

toon. Een fictief voorbeeld: "Momenten van ijzige stilte, gevolgd door lawines van geweld, brachten een minutenlange rush teweeg die je enkel met een gelukzalige lach en een blik op oneindig kon ondergaan." Het publiek lustte dit allemaal, smeekte zelfs om een bis-nummer en wie was Tis om hen dit te ontzeggen.

Het enthousiasme van het publiek heeft Tis zeker niet geschaad: de jury kende hem de prijs toe voor beste zanger, beste eigen lied en de tweede plaats in het algemeen klassement, voor Ice King maar na het ongenaakbare Mudbreeder. Mudbreeder kreeg ook alle andere prijzen: beste gitarist, bassist, drummer, cover en de publieksprijs. En zo kwamen we bij het einde van een meer dan geslaagd Interfakultair Songfestival, waarvan vooral het prachtige optreden van Mudbreeder en het fenomeen 'Tis' ons zullen bijblijven.

Een groot avontuur om je met plezier in te storten

Afgelopen woensdag organiseerde Sportraad de tweede Student Trophy. Een kleine sneeuwstorm, even voor het startschot gegeven zou worden, duidde er al op dat het een koude middag zou worden voor de deelnemers. Maar het enthousiasme werd er niet door getemperd.

Sieghild Lacoere

Bij het betreden van de sportterreinen is het opvallend rustig. Die rust betekent echter niet dat er geen volk is komen opdagen voor dit evenement. De verschillende standjes staan over de terreinen verspreid en de ploegen hangen daar ergens tussen, op de wandel van het ene standje naar het andere of net bezig met een uitputtende activiteit. Het parcours omvat zeven activiteiten waarvan vijf buiten — oriëntatiewandeling, deathride, highlandgames, mountainbikeparcours en speleobox — en twee binnen — de luchtconstructie en het touwenparcours.

Volgens Katia Vrijsen, de voorzitter van Sportraad is de opkomst groter dan vorig jaar. Een honderdtal mensen heeft zich ingeschreven, waardoor er zo'n vijftiengroepjes gevormd konden worden. Opvallend veel mensen die geen Lichamelijke Opvoeding studeerden schreven zich in. Deze studenten zien het als een groot avontuur waarin ze zich met plezier storten.

Drie studentes geneeskunde — hun groep was tot drie geslonken doordat één met een kater van de dag ervoor in bed was gebleven — staan verschrikt te observeren wat er allemaal gaande is bij de deathride. Vooral het hoogteverschil dat klimmend moet overbrugd worden, vormt het grote obstakel om te beslissen er al dan niet mee door te gaan. Studenten die de deathride al afdaalden, delen hun ervaringen en beamen dat het naar boven klimmen erg zwaar is.

Niet de hoogte speelt je parten, maar je armspieren gaan er echt aan kapot.

De begeleidende militairen vertellen ons dat niemand spijt heeft van de ervaring. Af en toe twijfelt er wel eens iemand om er mee door te gaan tijdens het beveiligen. Dan hebben ze namelijk de tijd om naar beneden te kijken en proberen ze de werkelijke hoogte in te schatten. Maar daarboven stellen ze je wel gerust. Voor de militairen zelf is het ook een aangename mogelijkheid om in contact te komen met studenten. Het leger doet dit trouwens gratis en voor niets.

Torso

Opeens scheuren mountainbikes voorbij. Fietsend voor hun leven en bedolven onder het slijk, proberen de groepen zoveel mogelijk rondjes te rijden doorheen het bos. Filip Meirhaege verbleekt in het niets bij het zien van zoveel enthousiast fietsgeweld.

Wie gedacht had hier de *Coca-cola-lightman* te ontdekken heeft het bij het verkeerde eind. Misschien kan je hier wel iets volledig nieuws aantreffen? Tussen de Highland games en de deathride vind je namelijk de *Sprite-ice-cube-man* steeds tot je dienst om je dorst te lessen. Op deze barkoude winterdag zit een ontblote torso er evenwel niet in.

Terug naar het sportieve. Op de highlandgames proberen ze de sfeer er goed in te houden en wonderwel lukt het ook nog met de luttele enkelingen die op dit terrein vertoeven. Hoewel de bar hier staat opgesteld om het koude winterweer door te spoelen met een pintje, valt er niet veel te beleven. Het algemene oordeel van de medewerkers die permanentie houden aan een standje buiten: te koud!

Christophe Pape: "Misschien moeten we er eens over denken om de Student Trophy later op het jaar te organiseren. We maken dan meer kans op aangenamer weer

en zouden bijgevolg op meer deelnemers kunnen rekenen. En dat kan alleen maar de sfeer ten goede komen."

Kont

De deelnemende studenten zoeken duidelijk de binnenactiviteiten op om op te warmen. In het de Nayer-gebouw stelde men een luchtconstructie op. Normaalgezien zou men hier in alle hevigheid over de luchtconstructie moeten lopen. De vermoeidheid begint sommigen echter duidelijk

zijn kont raakt hij aan het andere eind. Hopelijk hoeft hij vanavond niet op de blaren te zitten.

Indianenverhalen beginnen hier de kop op te steken. Is er werkelijk iemand gewond geraakt op de highlandgames door een schot in de schouder met een pijl? Brak iemand een been in de speleobox? De enige schade die formeel bevestigd kan worden, is een kapotte bril. "Als het dat maar is hé, we gaan lustig door!"

En dan de prijsuitreiking nog natuurlijk. Bij de dames wonnen *De Vrolijke Troela's*, in

(foto Christophe De Belder)

parten te spelen. Uitputting alom op dit loodzware loopparcours.

Spectaculair om zien is de touwenconstructie. Makkelijk te doorlopen alleszins niet. Lichamen bengelen tussen de touwen, hevig trachtend het evenwicht te bewaren. Een superlange kerel slaagt er in een ultieme poging in om op alternatieve wijze de proef tot een goed einde te brengen: schuivend op

de mannencategorie liep *Bordeaux* met de rugzakken weg en bij de gemengde teams waren *De Zottekies* de besten. Aan het enthousiasme van de honderd deelnemers hier bij de prijsuitreiking is te merken dat er heel wat pret te beleven viel vanmiddag. Deelname is voor herhaling vatbaar.

VISITATIECOMMISSIE (8): INSTELLINGEN EN BELEID VAN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA

Presidenten op de dool

Van de hel naar de Verenigde Staten: een kleine stap voor Veto's visitatiecommissie. Deze week werden we onderwezen in de structuur van de VS. Een boeiende les, voortgedreven door een energieke professor.

Ben Deboeck

Na de collega's van de VUB vorige week op een visitatiecommissie te hebben vergast, keerden we deze week terug naar het *ouwe* vertrouwde Leuven. Op aanraden van enkele ingewijden kozen we voor *Instellingen en beleid van de Verenigde Staten van Amerika*, een actueel en, zo bleek, zeer interessant vak met een al even interessante professor Bart Kerremans.

Blijkbaar was Kerremans vorige week al gestart met de bespreking van de grondwet van de VS. Vandaag zou hij verdergaan met de mogelijkheid tot amendementen ervan. Geen klein bier, gezien de vele blokkeringsmogelijkheden. Van de 11.000 ingediende amendementen op de Amerikaanse grondwet werden er dan uiteindelijk ook slechts zevenentwintig geratificeerd. De kans dat Bush zijn voorstel tot een verbod op homohuwelijken in de grondwet zal

worden opgenomen, is dan ook klein, legt Kerremans de link met de actualiteit.

Gedreven bepleit Kerremans het belang van het dertiende, het veertiende en het vijftiende amendement, gestemd en geratificeerd vlak na de Burgeroorlog. Ze hadden de bedoeling om een aantal discussiepunten te regelen die aanleiding hadden gegeven tot de oorlog. In de oorspronkelijke Amerikaanse grondwet uit 1776 werd het probleem van de slavernij namelijk niet behandeld om toch tot een akkoord te komen. Temidden deze boeiende uiteenzetting ziet Kerremans in de frontlines van zijn toehoorders iemand koffie drinken, wat hem prompt op de koffiemachine in de gang brengt die al enkele weken defect blijkt. "Ik wacht al drie weken tot iemand dat nummer op die machine belt om te melden dat ze defect is, maar blijkbaar denken jullie allemaal net als ik, met het gevoel

S0026A Instellingen en beleid van de Verenigde Staten van Amerika

Prof: Bart Kerremans

Wie: Bio-ingenieurs en

licenties politieke wetenschappen

Waar & wanneer: MTC 00.14,
vrijdag van 11u (11u12) tot 13u (12u51)

Pauze: 12u00 tot 12u09

dat er niets verandert. Ik zou wel willen bellen, maar ik heb geen gsm. Jaja, lach maar, ik ben ouderwets. Ach, ik kan gewoon niet zonder koffie." besluit Kerremans het intermezzo lachend en gaat verder.

Lang duurt het niet. Wanneer Kerremans een transparant wil opleggen, bespeurt hij "gesmolten sneeuw" op de projector. Het roept bij Kerremans de vraag op of zijn collega's met sneeuwballen gooien. Niet dat het hem erg zou verwonderen aangezien "ons beroep wel wat pathologische kantjes heeft." Maar goed, terug naar de Amerikaanse grondwet. Oorspronkelijk stonden er een aantal verwijzingen naar slavernij in, zonder dat ze bij naam

werden genoemd. Zo werd een slaaf gekwalificeerd als het equivalent van zestig percent van een *gewone* Amerikaan.

Hotelkamer

Doorheen zijn relaas, legt Kerremans voortdurend de link met de actualiteit en de recente geschiedenis van de VS. Zo verwijst hij naar de actuele interpretatie van het veertiende amendement om de uitspraak van het Supreme Court in de strijd tussen Gore en Bush te verklaren. Ieders stem is gelijkwaardig en aangezien voor de hertelling geen gelijke criteria gehanteerd werden, werd teruggegrepen naar de laatste officiële stemming.

Na de grondwet en aanhangselen, is het de beurt aan het presidentschap. Vooraleer over te gaan tot het presidentschap en de lange weg ertoe, wil Kerremans toch even stilstaan bij het *menselijke* aspect ervan. "Leef je eens in zo'n kandidaat in — pas op, ik wil geen medelijden wekken — die mensen zijn drie tot vier jaar volledig op de dool. Ze moeten geld bij elkaar bedelen, campagne voeren en wonen op hotelkamers. Als ze dan uiteindelijk de nominatie binnenrijven, moeten ze op de conventie van hun partij samen met hun gezin poseren als een goede huisvader. Die kinderen kijken dan vaak van *Who is the guy?*. Dat ze, zoals Bush zijn dochters, aan de drank geraken, hoeft dan ook niet te verwonderen... En dan, dan komen ze in dat grote Witte Huis en besluiten Amerika te veranderen naar hun eigen beeld, om te vormen in *Bushland*. Al vrij snel moeten ze echter constateren dat hun bewegingsvrijheid danig beperkt is door allerlei institutionele factoren."

Na de pauze, perfect op het uur afgeschoten, snijdt Kerremans de eigenlijke presidentsverkiezingen aan, deze week alvast de voorverkiezingen. Uiteraard wordt hier voortdurend de link gelegd met de actuele gebeurtenissen in de VS. Het hele achterliggende proces, *primaries* en *caucuses* worden uit de doeken gedaan, maar de essentie is: wie het meeste geld ophaalt, heeft de beste kansen. Kerremans besluit met een vooruitblik naar volgende week: *frontloading* of het feit dat men de datum van de voorverkiezingen steeds meer vervroegt. Het waarom? Nu vrijdag, 11u, MTC 00.14!

Het engagement van de student

De bewoners van het themahuis van Oikonde zetten zich jaarlijks in voor een meer zorgzame samenleving. Ze proberen door middel van allerhande acties hun medemens te sensibiliseren. Onbetaald en vrijwillig.

Liesbet Bex & Simon Gryspeert

Oikonde Leuven is een dienst pleegzorg die via verschillende woonvormen en opvangmogelijkheden begeleiding biedt aan volwassenen met een handicap. Daarnaast probeert de organisatie de samenleving warm te maken voor hun zorgthema. Die bekendmaking en sensibilisering gebeurt sinds 1998 deels via het themahuis van Oikonde.

Maar wat is een themahuis eigenlijk? In zo'n gemeenschapshuis werken de studenten die daar op kot zitten een jaar lang rond een bepaald maatschappelijk relevant thema. Het leuke is dat iedereen zo'n themahuis mag oprichten. Met zowat eender welk thema kun je gaan aankloppen bij Sociale Raad (Sora) en indien zij via hun 'Raad van Wijzen' jouw idee officieel goedkeuren, kun je van hun zijde op heel wat hulp rekenen. Om in jouw groep samen te wonen, leven, studeren en werken rond het gekozen thema, krijg je van Sora logistieke en financiële steun.

Campagne

Hoewel Oikonde in de eerste plaats een zorgverlenende organisatie is, besloot ze in 1998 in samenwerking met de K.U.Leuven een themahuis op te richten. Met dit project hoopt Oikonde Leuven enerzijds jonge mensen aan te zetten tot vrijwilligerswerk en hulpverlening. Anderzijds is het de bedoeling de studenten warm te maken voor de problematiek van de zorgsector in onze individualistische samenleving.

De vijf studenten die ervoor kiezen gedurende een academiejaar in het themahuis van Oikonde te gaan wonen, krijgen dus een tweeledige taak: het voeren van promotie en het opstellen van een sensibiliseringscampagne. Het leven zoals het is: het themahuis. We spraken met Fien, Jonas en Conny, drie van de vijf bewoners van het themahuis van Oikonde.

Veto: *Hoe zijn jullie ertoe gekomen om in een themahuis te gaan wonen?*

Fien (22): «Als ik eerlijk ben, was ik in de eerste plaats op zoek naar een goedkoop kot. Ik koos ervoor om na mijn studies biologie nog een jaartje bij te studeren en ik dacht dat ik mijn studies zelf ging moeten financieren. Via Kotwijs ben ik dan hier terechtgekomen. Het aangaan van enig engagement was dus niet gepland, maar ik wou het wel eens proberen.»

“Niet iedereen is in staat een budget te beheren. Er blijft een groep die meer gebaat is bij het wonen in een beschermde omgeving.”

Jonas (22): «Ik ben hier ook via Kotwijs beland. Dat er een speciaal engagement in de zorgsector verwacht werd, wekte mijn nieuwsgierigheid.»

Fien: «Maar misschien zijn wij wel niet zo representatief. Geert, een andere bewoner van ons themahuis, heeft pedagogiek gestudeerd en is wel eerder vanuit een intrinsieke motivatie aan dit project begonnen. Hij is ook specifiek op zoek gegaan naar een themahuis.»

Veto: *Dit engagement waar jullie over spreken, hoever gaat dat?*

Fien: «Het is in de eerste plaats een samenwerking op vrijwillige basis. Uiteraard wordt er vanuit Oikonde wel verwacht dat je je als bewoner inzet voor hun project. We ondernemen acties om de Leuvense studenten te laten kennismaken met Oikonde en organiseren anderzijds ook activiteiten

van activiteit tot activiteit. Vorig semester zijn we bijvoorbeeld op de 24-urenloop flyers gaan uitdelen met reclame voor het 'rolstoelurtje'. Zoiets is snel georganiseerd. Dit semester proberen we meer inhoudelijke activiteiten te organiseren, zoals een debat. Daar kruipert uiteraard wel meer tijd in.»

Jonas: «Als student heb je tijdens de examens altijd tijd te kort. Dus ligt het werk

had ik wel meer verwacht van het samenleven in een gemeenschapshuis. Maar misschien zien we elkaar al genoeg wanneer we samenwerken voor Oikonde.»

Jonas: «Het is voor mij heel goed meegevallen. Zelfs beter dan ik had verwacht. Ik vind het ook gewoon leuk om dingen te organiseren.»

Conny: «Ik sluit me aan bij Fien. Die activiteiten van Oikonde vallen heel goed mee. Onze organisatie draait best vlot. Maar daarnaast zien we elkaar toch wat weinig. We wonen hier samen met vijf zeer verschillende mensen en we hebben het allemaal redelijk druk. Als student heb je een ander ritme dan een werkende mens. Dat merk je hier wel.»

Uitbuiting

Elk jaar wordt er van de bewoners van het themahuis van Oikonde verwacht dat ze een debat organiseren rond het thema 'Een zorgzame samenleving'.

Veto: *De titel van het debat luidt 'Zorg te koop?'. Wat bedoelen jullie met die vraag?*

Conny: «Een zorgbehoevende zou een bepaald budget krijgen van de overheid waarmee dan bijstand 'gekocht' kan worden. Dat kan een kinesist of een logopedist zijn, maar net zo goed iemand die mee gaat winkelen. Zo'n Persoonlijk Assistentie Budget (PAB) is op zich geen slecht initiatief. Doordat die mensen thuis worden geholpen, kan voorkomen worden dat ze in een instelling belanden. Maar ook taken die nu door vrijwilligers gedaan worden, vallen binnen dat budget. We vragen ons dan af of alles een prijs moet hebben. Gaan we dan in de toekomst merken dat de hulpbehoevende die het kapitaalkrachtigst is, eerst en beter geholpen wordt?»

Fien: «Het PAB kan mensen uit hun isolement halen en kan dus bijdragen tot een verdere integratie. Dat is uiteraard heel positief. Maar niet iedereen is in staat zo'n budget te beheren en er blijft een groep die meer gebaat is bij het wonen in een beschermde omgeving, zoals een instelling. Daarnaast is er nog het ethische aspect: moet iets moois als voor een medemens zorgen echt een in geld uitgedrukte waarde krijgen? Bovendien ontstaat er zo een mogelijkheid tot uitbuiting.»

Conny: «Het is riskant om zorgverlening te koop te zetten. Want dan kan bij een tekort aan zorgverleners de prijs de hoogte inschieten. En een concurrentiestrijd in de zorgsector kan niet de bedoeling zijn. Wat gebeurt er wanneer de patiënt een consument wordt?»

Welkom

Veto: *Is dit een debat waar alleen mensen uit de zorgsector interesse voor zullen tonen?*

Fien: «We hopen op een heel ruim publiek. Realistisch bekeken verwacht ik niet dat er veel studenten biologie zullen aanwezig zijn. Maar waarom niet? Mijn interesse is wel gewekt, maar dat is ook maar geleidelijk gegroeid.»

Conny: «Het is inderdaad een zeer specifiek thema, maar er zijn genoeg studenten die zich — al is het maar één keer per jaar — sociaal engageren. Speelpleinen of een zomerkamp, dat is ook vooral vrijwilligerswerk. In elk geval is iedereen van harte welkom.»

Het Oikonde-debat 'Zorg te koop?' vindt plaats op woensdag 3 maart om 20 uur in auditorium Mgr.-Sencie-Instituut 00.14, Erasmusplein 2.

(foto Olivier Leirs)

waarbij de nadruk meer op het inhoudelijke aspect van ons thema ligt. Met onze groep beslissen we zelfstandig hoe we deze opdracht invullen.»

«Je kan daarnaast ook een individueel engagement aangaan, waarbij je via Oikonde in contact komt met personen met een handicap. Je maakt dan tijd vrij om eens iets te gaan drinken met die mensen of om de was te doen of naar de winkel te gaan voor iemand. Maar dit engagement is dus vrijblijvend, niet iedereen van ons kiest ervoor. De opdracht die je krijgt als bewoner

voor Oikonde tijdens die periodes wel wat stil, maar dat wordt uiteraard begrepen.»

Veto: *Is jullie engagement aangewakkerd door hier te wonen? Gaan jullie hier volgend jaar mee verder?*

Conny: «De mogelijkheid om hier twee jaar te blijven is er. Geert woont hier bijvoorbeeld al sinds vorig jaar. Ons thema ligt dan ook in het verlengde van zijn studie, pedagogiek. Dat is voor ons niet zo. En mijn studies moeten toch voorrang krijgen. Ik ga me volgend jaar concentreren op mijn thesis. Maar ik heb er zeker geen spijt van dat ik ervoor heb gekozen om in dit themahuis te komen wonen.»

Jonas: «Ik weet nog niet wat ik volgend jaar ga doen. Maar als student geneeskunde blijf ik wel in de zorgsector. In die zin is dit engagement voor mij wel een leerrijke ervaring.»

Fien: «Ik heb exacte wetenschappen gestudeerd en ook bij Oikonde waren ze verbaasd dat iemand met zo'n nuchtere ingesteldheid een dergelijk engagement aangaat. Ik maak nu om de twee weken tijd vrij om met een persoon iets te gaan doen en daar haal ik veel voldoening uit. Ik ben echt blij dat ik hier dit jaar voor heb gekozen. Maar ik ga volgend jaar werken en dan heb ik andere plannen. En minder tijd.»

Veto: *Jullie zijn hier komen wonen zonder echt te weten wat zo'n engagement zou inhouden. Komen jullie verwachtingen overeen met de realiteit?*

Fien: «We werden op voorhand goed ingelicht door Oikonde. En je groeit er ook in. Ik heb steeds meer plezier in het organiseren van de activiteiten. Daarnaast

van het themahuis brengt je dus eigenlijk niet rechtstreeks in contact met personen met een handicap. Terwijl het vaak dat rechtstreekse contact is dat studenten afschrikt om in dit project te stappen.»

Nuchter

Veto: *Vraagt je inzet als vrijwilliger niet erg veel tijd?*

Conny (24): «Dat is een beetje afhankelijk

“Na een jaartje heb je de smaak te pakken”

Je vertrekt naar de universiteit en de wereld ligt aan je voeten. Maar voor vele studenten blijft die wereld gedurende een viertal jaren beperkt tot één stad. Het kan ook anders: studeer aan een buitenlandse universiteit en verruim je horizon.

Liesbet Bex

Een uitwisseling via Erasmus is één van de mogelijkheden voor studenten die ernaar verlangen opnieuw op zoek te gaan naar de universiteitsgebouwen met een onbekend stadsplan in de hand. Het principe van Erasmus is bekend: je studeert enkele maanden tot een jaar aan een universiteit in het buitenland, maar je blijft wel student aan je universiteit in België. Op een reeks formulieren na, wordt de administratieve rompslomp door de universiteit geregeld. Het geeft je de kans een unieke ervaring op te doen.

Fantastisch

Peter De Neef (26) is jurist en werkt momenteel in Brussel bij *Jones Day*, een internationaal advocatenkantoor. Hij deed zijn kandidaturen aan de K.U.Brussel, maar studeerde af aan de K.U.Leuven. In zijn derde licentie trok hij op Erasmus naar Parijs.

Veto: Hoe kijk je terug op dat jaar in Parijs?

Peter De Neef: «Dat was met zekerheid het beste jaar van mijn leven. Ik was eerst helemaal niet van plan naar het buitenland te trekken. Ik vreesde dat ik daardoor zou afstuderen met een beperkte kennis in vergelijking met mijn medestudenten. Maar ik was België een beetje beu en ben dan toch vertrokken. En het was een fantastische ervaring!»

Veto: Wat maakte je verblijf in Parijs dan zo geweldig?

De Neef: «Het unieke aan een Erasmus-ervaring is dat je opnieuw vanaf nul begint. Je kent echt niemand en moet dan nieuwe contacten leggen, vrienden maken. De eerste dagen sta je maar wat rond te kijken. Een soort van kennismakingsronde. Je wordt echt verplicht open te staan en mensen te leren kennen, want dat doe je uiteindelijk in België niet meer. Je hebt een vriendenkring opgebouwd en je spreekt geen wildvreemden aan: “Hallo, ik ben Peter, wil jij mijn vriend zijn?”»

«Maar op Erasmus kan je niet anders. Ik heb eigenlijk heel veel geleerd over België toen ik in Parijs zat. Ik ontmoette er mensen uit West-Vlaanderen en Limburg en terwijl mijn vriendenkring in België hoofdzakelijk beperkt bleef tot studenten Rechten, legde ik in Parijs contacten over de studierichtingen heen.»

Taalfout

Veto: Je woonde en studeerde in Brussel en sprak dus reeds vlot Frans. Was dat een voordeel?

De Neef: «Ik sprak vooral *café-Frans*. De juridische termen heb ik in Parijs geleerd. Mijn Frans is er absoluut op vooruitgegaan. Veel studenten vertrekken naar het buitenland zonder dat ze de taal van het land kennen. Ik ben naar Frankrijk vertrokken omdat ik al wat Frans kon, maar dat is eigenlijk verkeerd geredeneerd. Moest ik het opnieuw doen, dan had ik toch voor Spanje of Italië gekozen. Een volledig onbekende taal, die je dan ter plaatse kan leren. Dat gaat redelijk makkelijk, na een week kan je de gesprekken al volgen. En er wordt ook rekening gehouden met Erasmusstudenten. Bij examens wordt er bijvoorbeeld minder gekeken naar taalfouten.»

Veto: Bleek je vrees voor een kennisachterstand op je medestudenten gegrond?

De Neef: «Het is wel zo dat aan de universiteit in Parijs de normen voor de

(foto Olivier Leirs)

uitwisselingsstudenten wat minder streng waren dan voor de Franse studenten. De K.U.Leuven hield uiteraard wel rekening met die realiteit. Een Parijse zestien werd dan omgezet in een Leuvense twaalf bijvoorbeeld.»

«Een diploma bewijst uiteindelijk alleen dat je een degelijke basiskennis hebt opgebouwd. Op de werkvloer zijn andere kwaliteiten zeker zo belangrijk. Daarom is een ervaring in het buitenland echt een troef wanneer je gaat solliciteren. Mensen die als student reeds met cultuurverschillen werden geconfronteerd, zijn meestal soepeler in de omgang en begrijpen dat het ook anders kan. Zo hebben Amerikanen bijvoorbeeld de voor ons vreemde gewoonte te vergaderen op papier. Dat is even wennen, maar het is hun methode en je moet kunnen samenwerken.»

New York

Veto: Je hebt naast je studies Rechten ook een jaar in New York gestudeerd.

De Neef: «Inderdaad. Een ‘Master of Law’ is voor sommige kantoren een must en ik besloot na twee jaar stage bij een advocatenkantoor in Brussel naar New York te trekken en Amerikaans recht te gaan studeren. Niet iedereen is er even happig op om een jaar naar Amerika te gaan, maar ik had er wel zin in. Vaak zijn degenen die met plezier vertrekken ook reeds als student op Erasmus geweest. Ze hebben na een eerste ervaring de smaak te pakken.»

Veto: Op eigen initiatief naar het buitenland vertrekken vraagt waarschijnlijk meer organisatie dan een Erasmus-uitwisseling?

De Neef: «Ik had het geluk dat enkele vrienden van me het jaar voordien reeds in Amerika gestudeerd hadden en ik kreeg van hen natuurlijk tips en advies. Het belangrijkste wat je geregeld moet krijgen als je naar Amerika wilt, is een stevige beurs. De reis op zich is al redelijk duur en het inschrijvingsgeld bedraagt ongeveer 25.000 dollar. Er zijn zelfs opleidingen die nog duurder zijn en dan heb je nog geen cursussen gekocht. Het is wel zo dat je in New York minder betaalt voor een vijfjarige opleiding als reguliere student. Buitenlandse studenten zijn er eigenlijk de melkkoeien. Dus als je een levenslange lening niet ziet zitten, zorg je best dat je een studiebeurs bekomt.»

Veto: Je verbleef in New York op het moment van

de aanslag op de Twin Towers.

De Neef: «Ik had vanuit mijn kamer zelfs een prachtig uitzicht op de torens. Tenminste toen ze er nog stonden. Het eerste vliegtuig is over ons gebouw gevlogen. Iedereen was meteen wakker, behalve ikzelf. Mijn kotgenoten hebben me moeten wekken. Het tweede vliegtuig heb ik wel gezien, maar we dachten eigenlijk dat het maar kleine sportvliegtuigjes waren. We zagen het dan ook van op grote afstand gebeuren. Ik ben gewoon naar de les gegaan in de overtuiging dat er niets ergs aan de hand was. Maar toen ik daarna de mensen op straat zag huilen en hoorde dat de torens ingestort waren, begreep ik wel dat het ernstig was.»

Veto: Voelde je je na de aanslag nog wel veilig in New York? Was je niet bang?

De Neef: «Op bepaalde momenten wel, ja. Ik had het vooral moeilijk tijdens de examens in december. Dat is sowieso al een vermoeiende en stresserende periode. Even ontspannen voor de televisie was onmogelijk, want de schrik werd er goed ingeramd. *Anthrax everywhere*. Daar was ik wel wat van uit mijn lood geslagen.»

Oppervlakkig

Veto: Heb je gemerkt dat er door die aanslagen iets veranderde in New York?

De Neef: «Ik denk dat de Amerikanen meer gesloten geworden zijn. Maar ik had eigenlijk zeer weinig contact met Amerikanen. De studenten die hun ‘Master of Law’ wilden behalen waren hoofdzakelijk buitenlanders en we trokken samen op. En de Amerikaanse studenten hadden ook hun eigen vriendenkring. Verder geloof ik toch dat er een wezenlijk verschil is op sociaal vlak tussen Europeanen en Amerikanen. Het cliché van de oppervlakkige Amerikaan klopt wel, vind ik. Maar dat is mijn persoonlijke mening natuurlijk. Laten we zeggen dat ik blij ben dat ik een jaar naar New York ben gegaan, maar dat ik er nooit zou willen wonen.»

Veto: Is er een wezenlijk verschil tussen een Amerikaanse en een Europese student?

De Neef: «Het viel mij op in New York dat Amerikaanse studenten erg mondig zijn en dus ook tijdens de lessen veel vragen stellen. Dat is bij ons wel anders. Wij zitten, zwijgen en luisteren vooral in de aula. Daar mag hier wel verandering in komen, maar het heeft anderzijds weinig zin te praten om te praten. Voor je een vraag stelt aan een prof, moet je

wel eerst zeker weten dat je het antwoord niet in de cursus kan terugvinden, vind ik. We hebben soms echt plat gelegen van het lachen om die drang naar meningsuiting van onze medestudenten. Zo was er in een discussie over een zeer technische term een student die rechtstond en zijn uitleg begon met “I’m gay and I think that...” Hij zag het als een belediging dat wij dat grappig vonden.»

Veto: Ben jij dan jouw uitleg begonnen met “I’m blond and...”?

De Neef: «Natuurlijk niet, want dat had er gewoon niks mee te maken. Alsof wie je bent of hoe je eruitziet jouw mening opeens belangrijker kan ma-

ken. Als je iets te zeggen hebt, moet je vooral aan de inhoud werken. Maar daarom is het Amerikaanse systeem nog niet slecht. Veel hangt natuurlijk af van de prof en de studenten. En dat is overal zo, zowel in New York als in Leuven.»

Thermosfles

Veto: Waarin verschilt het onderwijsstelsel van Amerika met het Europese stelsel?

De Neef: «De klassen zijn er kleiner en daardoor is de mogelijkheid tot interactie natuurlijk groter. En tijdens de lessen wordt er meestal geen theorie gedoceerd. Er wordt van je verwacht dat je die zelf instudeert voor je naar de les komt. En dat doen de studenten dan meestal in de bibliotheek. Studenten zitten hele dagen in de bib, gewapend met walkman en thermosfles. Vaak hebben ze zelfs een vaste plek. Tegenover zoveel zelfstudie staat uiteraard een lager aantal contacturen. In de les zelf bespreekt de prof dan toepassingen met zijn studenten.»

Veto: Je hebt het niet echt begrepen op de Amerikaanse mentaliteit. Heb je toch iets van die Amerikaanse houding overgenomen?

De Neef: «Voor mijn studies in New York had ik een hekel aan telefoneren naar een cliënt. Ik verkoos e-mail boven een hele uitleg aan de telefoon. Op gebied van spreekvaardigheid heb ik dus veel geleerd in Amerika. Ik ben mondiger geworden en dat komt toch van pas in mijn vak.»

Veto: Als je de vergelijking maakt tussen je Erasmus-ervaring in Parijs en het jaar in New York, aan welk buitenlands verblijf hecht je dan de meeste waarde?

De Neef: «Op persoonlijk vlak kies ik zonder enige twijfel voor Parijs. Maar waarschijnlijk heb ik op professioneel gebied meer gehad aan dat jaar in Amerika. Dat is ook een eeuwige discussie: ga je best tijdens of meteen na je studies naar het buitenland of is het beter eerst wat werkervaring op te doen? Zelf heb ik ervoor gekozen eerst twee jaar te werken en het voordeel daaraan is dat je heel gericht studeert en je vakken kiest in functie van je job. Op Erasmus overheerst meer die studentikoze sfeer, misschien vond ik mijn eerste jaar in het buitenland daarom ook leuker.»

Heb jij ook de smaak te pakken? Op **dinsdag 9 maart** organiseert de dienst Studieadvies een infosessie over de Verenigde Staten voor studenten en onderzoekers. Peter De Neef is één van de sprekers. Meer informatie vind je op www.kuleuven.ac.be/salusa of op de dienst Studieadvies.

Die mannen van de K.U.Leuven in hun blauwe werkkledij, wie zijn ze, van waar komen ze en vooral: wat doen ze zoal? Deze week gingen we op bezoek bij de metaalwerkplaats van de universiteit.

G(e)spot:

De K.U.Leuven-Metaalwerkplaats

foto's en tekst Olivier Leirs

TIPS TER VOORBEREIDING VAN THERMISCH TE VERZINKEN ONDERDELEN EN CONSTRUCTIES

Stoepkrijt en houten latten

Vaak hebben kunstwerken de uitstraling van een heilige koe. Met ontzag en eerbied loop je er in een boog omheen, uit schrik hun verheven aura oneer aan te doen. Dat is nu net niet wat er in STUK van je verwacht wordt. In het kunstencentrum lever je met een stuk krijt jouw hoogsteigen bijdrage aan de tentoonstelling "Cadavre exquis".

Anneleen Cosemans

"Stem SPA-Agalev", "I wanna be Sam Gooris", het zijn maar enkele van de slogans die op de houten constructie van Ronny Heiremans vóór het STUK-onthaal prijken. STUK dient dezer dagen als decor voor een duotentoonstelling van de Brusselaar Heiremans en Katleen Vermeir. Het is niet de eerste keer dat in STUK kunstenaars de handen in elkaar slaan — in het verleden hadden we Martijn Olie en Kristof Van Gestel, Angelo Vermeulen en Louis De Cordier... —, maar zelden werd de samenwerking zo expliciet verwoord als Vermeir en Heiremans dat doen. Zelden was een titel zo zorgvuldig gekozen.

Titel

"Cadavre exquis" verwijst naar het door de surrealisten zo gesmaakte woordspelletje dat later uitgroeide tot één van 's werelds meest goedkope en populaire familiebezigheden. Op een blad dat doorgeschoven wordt, schrijft de deelnemer een zinsdeel dat aansluit op dat wat zijn buur zoëven neerpande. De woorden ingebracht door de vorige spelers blijven ondertussen secuur toegekleet. Uitkomst van het spel zijn grammaticaal correcte, maar inhoudelijk compleet onverwachte constructies zoals het beroemde

Franse voorbeeld "Le cadavre exquis boira le vin nouveau". Met tekeningen gebeurde net hetzelfde. Het liet de stem van het onbewuste aan het woord, beweerden de surrealist-

ten. Vermeir en Heiremans vonden in de anekdote een treffende verwoording voor hun samenwerking: het samenbrengen van afzonderlijke, op zichzelf staande creaties die daardoor een nieuw geheel vormen dat de delen overtreft, maar niet aantast in hun eigenheid.

Begin

Om dat te bereiken, kan je een gemeenschappelijk vertrekpunt kiezen, zoals de persoon van Pierre Querut, huisbaas van Heiremans en Vermeir maar tevens oudgediend verdeler, producent en realisator van Belgische B-films. In de Expozaal van STUK zie je op groot scherm de beeldverhalen die beide kunstenaars, gescheiden van elkaar, over de man maakten. In het ene verhaal zie je hoe de oude Querut samen met Heiremans een vergeten documentaire over de Niagarawaterwallen uit zijn archief opvist. In de andere film wordt Querut je gids tijdens een wandeling in Brussel langs vergeten en verdwenen filmzalen.

Display

Het personage Querut brengt beide kunstenaars tot het bewandelen van compleet uiteenlopende, creatieve paden. Heiremans vindt in Querut en zijn *Niagara Falls* een aanknopingspunt met een rode draad die hem in vorig werk al bezighield: het gegeven van een display of weergavescherm dat niet alleen weergeeft, maar het omkaderde mede beïnvloedt. In die werken waren de Niagara Falls als een louter anekdotisch element aanwezig.

Vanop de binnenkoer merk je dat het houten geraamte dat Heiremans bouwde tot aan de tweede verdieping van STUK reikt en het gebouw dwars doormidden deelt. Op iedere verdieping focust het frame alias display zich op een typisch STUK-kenmerk:

het onthaal op het gelijkvloers, de cafétafel-tjes op het eerste en de videoschermen in de tentoonstellingsruimte op de tweede verdieping.

Stadsplan

Vermeir gebruikt de voormalige producent om Brussel op een originele manier aan de kijker te presenteren. Puttend uit zijn kennis leidt ze de kijker langs de verdwenen cinemazalen en filmhuizen van de hoofdstad. Net als bij Heiremans ontsproot deze film uit een reeds eerder ontstane fascinatie voor steden en hun persoonsgebonden geschiedenis. Getuige hiervan is haar documentaire *The History of New York (from the beginning of the world to the present)* waarin de kunstenaars op een straatoppervlak de Amerikaanse grootstad met krijtstrepen in beeld tracht te brengen. Een soortgelijke methode past ze toe op Leuven. Als je de trappen naar de ingang van het kunstencentrum afdalaat, kom je haar *Carte poétique de tout le monde (Leuven)* tegen. Een enorme krijttekening die zich uitstrekt tot aan de overkant van STUKs binnenkoer en het centrum van Leuven in kaart brengt. Hier ervaar je de "cadavre exquis"-knipoog weer: de bezoeker mag het stratenplan vervolmaken door zijn eigen herinneringen aan één van Leuvens plekjes er bij te schrijven of te tekenen.

De opgewekte ontboezemingen blijken talrijk: van electorale beïnvloeding tot persoonlijke identiteitscrises, van platenzaak JJ Records tot de lokale nachtwinkel. Het had erger kunnen zijn.

"Cadavre exquis" loopt nog tot en met vrijdag 12 maart 2004 in kunstencentrum STUK. Je kan Heiremans' en Vermeirs werken bezichtigen van maandag tot vrijdag van 11u tot 18u en op zondag van 14u tot 17u. Bij voorstellingen in STUK blijven de deuren uitzonderlijk open tot 20u30. Toegang gratis.

VOORDELTARIEF VOOR STUDENTEN MOET PRIORITEIT ZIJN

Geboekt en gemazeld in de Openbare Bibliotheek

De tijd van maffe, slecht verlichte bibliotheken ligt ver achter ons. Getuige de stedelijke bibliotheek van Leuven. Geen bibliothecarissen in de clichématige zin van het woord, maar een dynamisch team dat er alles aan doet om het gegeven bibliotheek andere dimensies te geven.

Cemil Belek

De reïncarnatie kwam er in juni 2000. Toen ruilden ze de gebouwen in de Leopold Vanderkelenstraat voor de gerestaureerde gebouwen in de Diestsestraat, een voormalig schoolgebouw van de gerenommeerde Belgische architect Henry Van de Velde. Even had het erop geleken dat het gebouw de jaren tachtig niet zou overleven. De stad wou het slopen om plaats te maken voor nieuwbouw, maar een felle protestactie en een internationale petitie staken daar een stokje voor. Eind jaren negentig is men dan toch overgegaan tot een zo identiek mogelijke renovatie. Omdat zowel de bibliotheek als het stadsarchief er gehuisvest zijn, werd het gebouw omgedoopt tot *Tweebronnen*. De bib is het resultaat van een progressief proces. Begonnen in eenvoud, is het vandaag de dag een plaats waar eveneens expositieruimten en auditoria zijn.

Buitengewoon

Ene H.C. uit Antwerpen leerde zijn volk lezen. Het team van de bibliotheek tracht er alles aan te doen om dit werk voort te zetten. Workshops en theatersessies wor-

den niet geweerd. Een bibliotheek die een constante zoektocht voert naar manieren om het lezen bij jong en oud te bevorderen. *Letterfretter* is daar een voorbeeld van. Een samenwerking tussen de bibliotheek, het Cultuurcentrum en Artforum, die gastsprekers uit de jeugdliteratuur uitnodigen om kinderen en jongeren van zes tot vijftien warm te maken voor de magie der letteren. Tijdens *KinderHoogDag* worden de kleinsten onder ons nog maar eens in de watten gelegd. Er zijn dan workshops en voorstellingen, er wordt gewerkt rond muziek en film. Op nationaal vlak komt daar nog eens de bibliotheek-week bij.

Omvergeblazen

'Door al die activiteiten durven we soms wel vergeten dat het hier in essentie een bibliotheek is,' licht Danny Theewis, verantwoordelijke van de muziek- en volwassenenafdeling. Dat was ook de conclusie van de audit die vorig jaar gehouden werd. Er wordt heel veel gedaan, maar er moet nog getracht worden om 'gewone dingen buitengewoon te brengen.'

Sinds de verhuis is het aantal studenten onder de leden sterk gedaald. De medewerkers hebben voorlopig het raden naar de re-

den waarom ze wegblijven. Zijn het misschien de inschrijvingsgelden of de boetes

(foto Stijn De Meyere)

die de prijsbewuste student afschrikken? 'Studenten krijgen hier geen voordeeltarief, terwijl dat in andere stedelijke bibliotheken wel het geval is. Daar moeten we dringend werk van maken,' vindt de heer Theewis. Het is enkel nog wachten op het fiat van de stad. Volgens hem zal de student zeker aan zijn trekken komen in de bibliotheek. Naast het boekenarsenaal is er ook een uitgebreide muziek- en filmafdeling die verbredend, verdiepend én *up to date* is. Reserveren is bovendien het enige wat je te doen staat als je gebruik wilt maken van de pc's om kosteloos te surfen op het net.

De medewerkers van de bibliotheek

deinzen er niet voor terug de dialoog op gang te trekken met hun publiek, om zo als het ware het pad te effenen. Net zoals dit wordt gedaan met alloctonengroeperingen willen ze dit evengoed doen met de studenten. De initiatieven die ze ondernemen zijn het bewijs dat ze hun publiek niet louter als consumenten zien. 'We denken dat het vooral een probleem van perceptie is,' zegt Danny Theewis. 'Toen Discobar Galaxy ondermeer Kulturama in deze gebouwen in gang trok, was er een meisje in het publiek dat niet wist dat we een uitgebreide muzikafdeling hebben. Daar moet aan gewerkt worden,' besluit hij. Hij wil hier niet voor eigen kerk preken, maar evengoed een zo breed mogelijk publiek bereiken en niet enkel de cultuurleefhebbers. 'Waarom niet een een plek voor debat en dialoog? Dat ontbreekt duidelijk in onze stad,' mijmert hij.

Zijn visie over interactie met het publiek is niet zomaar goedkope promotiepraat. Op de site worden bezoekers uitgenodigd om hun mening te uiten. Er zijn links waar je suggesties over aankopen kunt achterlaten. Ben je omvergeblazen door één of ander boek of heeft een slecht boek je bijzonder geërgerd en wil je dit van je afschrijven? Schrijf er online een recensie over.

Vragen of suggesties? Mail naar:

danny.theewis@leuven.be

Hoofdbibliotheek Tweebronnen, Diestsestraat 49 (er is ook een ingang aan de Rijschoolstraat 4), www.leuven.be/bibliotheek

Het Elixir Aflevering 16

WAT VOORAFGING: Nu Nicolaas het elixir in de kluis gevonden had, wou hij niet langer talmen. Hij had een proefkonijn nodig om zijn experimenten op uit te testen en de dochter van Nuyens lijkt daar uiterst geschikt voor. Nicolaas besloot Nuyens voor deze stap nog in te schakelen en nam hem mee naar de kluis. Daar toonde hij hem het elixir. Maar Nuyens bleek steeds minder enthousiast te zijn, wat Nicolaas erg op de zenuwen werkte. Hij wist hierdoor dat hij wel erg voorzichtig te werk moest gaan.

Voorzichtig plaatste Nicolaas het flesje terug in de kluis en sloot het deurtje, maar deed het niet op slot. Dan keerde hij zich om naar Nuyens. "Nu zou ik graag overgaan tot een belangrijke stap in ons onderzoek," begon Nicolaas. Hij sprak langzaam en gebruikte zijn handen om vloeiende, rustige bewegingen te maken. Hopelijk had het een gunstig effect op de tegendraadse Nuyens. "Het is immers van belang dat we weten welk effect het elixir heeft. Je moet begrijpen, dat we niet verder kunnen zolang we het effect niet kennen. Dat begrijp je toch?" Nuyens knikte, maar hij leek niet echt overtuigd.

"Goed. Daarom had ik gedacht dat we een test konden doen, een proefje zeg maar. Het is zo onschuldig als maar zijn kan. We gebruiken het elixir en zien hoe ons subject vordert." Nuyens knikte nu zelfs niet meer. "We mogen niet onnauwkeurig zijn, we moeten zeer nauwgezet de vorderingen opvolgen. We moeten een subject hebben bij wie dit mogelijk is. We hebben een zelfbewust subject nodig, dat kan nadenken over zijn gevoelens en deze in taal kan omzetten." Nicolaas zag dat Nuyens wilde reageren, maar hij gaf hem geen kans. "We moeten een mens gebruiken. Ten tweede moeten we niet zomaar een mens gebruiken en wachten tot die sterft. We zullen nooit lang genoeg leven om dat verloop onder controle te houden. We moeten een ziek persoon hebben, een ziek of gewond persoon die we kunnen redden van zijn, of beter haar, ondergang. Als we haar kunnen genezen door de helende werking van het elixir, hebben we het beste bewijs. Je weet toch waar ik naartoe wil?"

Nuyens was wit geworden tijdens de woordenstroom. Nu keek hij Nicolaas ongelovig aan. Het was duidelijk dat hij wist waar die op doelde, maar het leek alsof hij naar tekenen zocht om te tonen dat het niet waar was, dat hij een grapje maakte. Die tekenen bleven uit. De stilte tussen de twee mannen leek voor Nicolaas eindeloos te duren. Vooruit, riep de stem in zijn hoofd, zeg het hem. Overtuig hem, je kan het!

"Wel, wat denk je?" bracht hij ten slotte uit. Nuyens antwoordde niet, deed een paar stappen achteruit en bracht zijn arm met uitgestrekte vinger naar voren terwijl hij zijn hoofd schudde. Pas na enkele stappen kon hij iets zeggen. "Je bent gek! Je bent knettergek! Hier doe ik niet aan mee, Vranken, vergeet het!"

"Nuyens, luister," probeerde Nicolaas de man bij zich te houden, maar Nuyens liep al naar de deur en begon te roepen: "Ik wil niets met jou te maken hebben. Neem geen contact meer met me op, Vranken! Ik wil je nooit meer zien! Als je me nog één keer belt of opzoekt, bel ik de politie. Je bent een gevaarlijk man! Je bent echt gek!"

"Luister," bleef Nicolaas zeggen terwijl hij op de man toeliep. Die had zijn vinger al naar het knopje om de deur te openen gebracht, Nicolaas kon hem echter nog net tegenhouden. Hij duwde Nuyens weg van de deur, zodat Nuyens omviel en zijn hoofd stootte tegen de muur. Hij bleef daar geschrokken liggen. "Luister," zei Nicolaas nog steeds, maar zijn stem klonk nu donker en dreigend. Nuyens kroop recht en zette zich tegen de muur, tastend naar zijn bezerde hoofd. Nicolaas kwam dichterbij hem staan en boog zich voorover zodat zijn gezicht vlakbij dat van Nuyens was.

"Nuyens, luister naar me. We gaan hier

mee door. We nemen het elixir mee en gaan meteen naar het ziekenhuis. Jij brengt me bij jouw dochter en we geven haar het elixir. Verder ga jij geen kik meer geven, jij gaat doen wat ik zeg. Begrepen?" Nicolaas rustte even om adem te halen. Hij merkte dat Nuyens was beginnen trillen. "Je hoeft niet bang te zijn. Je moet zelfs trots zijn dat jouw dochter de primeur krijgt. Je moet blij zijn dat ik zo goed ben om jouw dochter te willen genezen."

"Vranken, sinds wanneer ben jij zo... zo geworden zoals je nu bent?" vroeg Nuyens. Een vraag die Nicolaas liet opschrikken zodat hij terug zijn rug rechtte. Van de ruimte die zo geschapen werd, kon Nuyens gebruik maken om recht te staan. "Een maand geleden wist je nog niets van het elixir af en was je nog overtuigd dat we het niet mochten gebruiken. Nu... nu wil je het op mijn dochter testen? Wat bezielt je, man? Waar ben je mee bezig?"

Nicolaas wist niet wat te antwoorden. Misschien was hij wel veranderd door het elixir, maar dat was dan toch alleen maar in positieve zin geweest? Het was door het elixir dat hij zich kon bevrijden van het juk van zijn moeder en zijn vrouw, van het juk van Nuyens. Maar nu was het niet de tijd om na te denken, nu was het de tijd om te reageren. Nadenken doe je maar later, zei de stem, nu moet je handelen! "Ik wil dat je me nu naar je dochter brengt, Nuyens of ik ga er alleen naartoe."

"Dat doe je niet!"

"Je zou nog verbaasd kunnen staan over wat ik allemaal zou doen. Als jij een broekschijter bent en je wil terugtrekken, doe dat dan maar. Ik ben het beu te leven als een gemiddeld persoon, als een onopgemerkte garnaal. Ik ga leven, Nuyens, en ik geef je de kans om naast mij te staan in de schijnwerpers. Als je dat niet wil, goed, trap het dan maar af en sterf ergens zonder dat er één haan om je kraait. Dit is je laatste kans."

De mannen stonden nu vlak tegenover elkaar, de blik strak in elkaars ogen gericht. "Je bent gek!" zei Nuyens opnieuw. Hij bewoog zich langzaam achteruit, weg van Nicolaas, maar ook weg van de deur, terug naar de kluisen. Van zodra hij buiten de cirkel van Nicolaas' bereik was, begon hij te lopen naar het achterste kluisje. Het duurde een halve seconde voor Nicolaas doorhad wat Nuyens ging doen.

"Vergeet het!" riep hij, achter Nuyens aanhollend. Hij kon hem inhalen, hij zou voor hem aan het kluisje kunnen geraken. Nuyens was nog maar tien stappen verwijderd, hij vijftien. Als hij een beetje sneller liep zou hij die vuile smeerlap voor zijn. Nuyens was er het eerst, greep het sleuteltje vast en opende het deurtje. Maar hij kreeg niet de kans om het elixir te grijpen. Nicolaas was er net op tijd om dat te verhinderen, sloeg met één hand het deurtje terug toe en haalde uit met zijn andere. Hij raakte Nuyens recht op zijn neus, waar onmiddellijk het bloed uitgutste. Nuyens viel naar achteren, stootte zijn hoofd hard tegen de kluisjes. Hij kreeg niet de kans om instinctief te grijpen naar de plaatsen waar hij pijn had. Nicolaas haalde terug uit met gebalde vuist en sloeg Nuyens nogmaals op zijn neus. Zijn andere vuist raakte hem in zijn maag. Nuyens viel neer, bloedde uit zijn neus en mond. Nicolaas schopte hem waar hij hem raken kon. In zijn maag, in zijn rug, tegen zijn hoofd. Het bloed liep in het vast tapijt van het kluisencomplex, een uitdeinende donkere vlek creërend. Nicolaas deed een stap naar achteren, weg van de oude man.

Hij reageerde niet meer! Nicolaas stootte hem aan met zijn voet, riep zijn naam, Nuyens reageerde niet meer! God, hij had hem toch niet doodgeslagen? Het was niet zijn bedoeling geweest om hem dood te slaan! En als hij nu niet dood was, zou hij dan doodbloeden? Nicolaas begon te trillen over zijn hele lichaam, probeerde zijn handen onder controle te houden door ze in

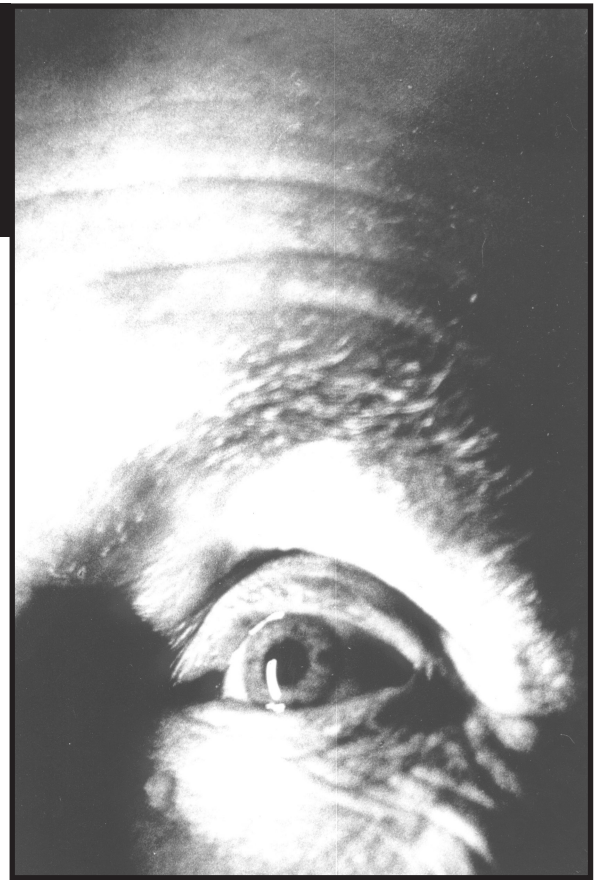
elkaar te slaan, maar het hielp niets. Hij trilde en bleef trillen, ook toen hij het kluisje terug opende, het elixir eruit nam en zich naar de deur begaf. Ook toen hij op het knopje drukte en de deur voor hem werd geopend. Ook toen hij nog een laatste keer in de kelder keek en Nuyens roerloos op de grond zag liggen.

Hij bleef trillen toen hij door de bank rende, voorbij het meisje dat nog riep of er nog iemand beneden was. Ga alsjeblief niet kijken, dacht Nicolaas, ga nu alsjeblief niet naar beneden. Hij bleef trillen, rende de bank uit, door de schuifdeuren en stond plots in de koude van de avond. Pas daar werd hij terug rustiger, hoewel hij het beeld van Nuyens voor zich kon blijven zien. Niet aan denken, zei de stem in zijn hoofd, draai je om en ga naar huis. Inge zit op je te wachten.

Henrica'h

(Wordt vervolgd...)

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets??

Kondig het gratis aan in de
e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets??

Stop het gratis in de database

Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 16
1 maart 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofderedacteur:
Kris Malefason

Redactiesecretaris:
Joris Beckers

Redactie:
Pieter Baert, Ben Deboeck, Kurt Smeets en Hanne Vermeiren.

Verantwoordelijke uitgever:
Joris Beckers

Medesmurfers:
Joris 'Schlumpf' Beckers, Cemil 'Brilsmurf' Belek, Liesbet 'Potige Smurf' Bex, Anneleen 'Smurfes' Cosemans, Christophe 'Flitssmurf' De Belder, Ben 'Smulsmurf' Deboeck, Dries 'Raadselsmurf' De Smet, Laurens 'Azraël' De Koster, Wim 'Kleutersmurf' Gemoets, Simon 'Lolsmurf' Gryspeert, Sieghild 'Smurfin' Lacoere, Olivier 'Smurfuit' Leirs, Thomas 'Moppersmurf' Leys, Kris 'Grote Smurf' Malefason, Hans 'Disco-smurf' Ramaekers, Kurt 'Knutselsmurf' Smeets, Sven 'Heilsmurf' Vannecke en Hanne 'Geilsmurf' Vermeiren.

Doka:
Christophe De Belder, Stijn De Meyere en Olivier Leirs.

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck en Kris Malefason.

Eindredactie:
Joris Beckers

Internet:
http://www.veto.be
Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, boy-toys, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda en Ad valvas

1/3 tot 7/3

APOLLOON

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

BIOS

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

CHEMIKA

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

EKONOMIKA

• 04/03 Oceade-TD.

EOOS

• 01/03 om 13.00 u: Duivelbezoek (vooraf inschrijven op de cursusdienst). • 03/03 om 20.00 u: Gratis film: 'Il Postino' (MSI 00.28).

FARMA

• 05/03 Galabal Farma (Salons Georges).

GEOS

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

LBK

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

• 04/03 om 19.30 u: Concerto Rurale (PDS) gevolgd door receptie. • 06/03 Galabal (Salons Georges).

MERKATOR

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

VRG

• 03/03 om 20.00 u: Gala van de gouden valkjes (Stadsschouwburg).

VTK

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

WINA

• 02/03 om 20.00 u: Massacantus in een tent voor Alma III (kaarten bij Acco en de kringen).

MAANDAG 1 MAART

20.00 u **LEZING** Dubbellezing over de Democratic primaries in de VS door prof. Kerremans en Jerry Hagstrom, bekend Amerikaans journalist bij de National Journal en auteur van diverse boeken over Amerikaanse politiek. Lezing in het Engels, in Aula Max Weber, org. KIB.

DINSDAG 2 MAART

20.00 u **DEBAT** Gesprek met Leona Detiège over de aanhoudende malaise in de Antwerpse stadspolitiek en haar huidige politieke bezigheden en bekommernissen, in Café Lyrique (Grote Markt), org. CDS.

21.00 u **LEZING** Café Cliché met de Belgische Raiffeisenstichting rond alternatieve banken in Afrika met Amsalu Alemayehu (Ethiopië) en Josiane Mbakop (Kameroen), in Los Buenos, toeg. gratis, org. Student Aid.

WOENSDAG 3 MAART

20.00 u **LEZING** Sagalassos 2003, een lezing met diaprojectie door Professor Marc Waelkens. Inschrijven op www.sagalassos.be/lezing is aan te raden, in PDS, toeg. gratis, org. Departement Archeologie e.a.

20.00 u **FILM** 'Frontières' over zeven Afrikanen van verschillende afkomst die de afstand tussen Afrika en Spanje willen overbruggen. Een film over demonisering van illegale Afrikaanse vluchtelingen in de media, in Cinéma Zed, org. Student Aid.

20.00 u **FILM** 'Bloody Sunday', in PSI 91.93, toeg. gratis, org. You Move For Peace.

20.00 u **DEBAT** Gespreksavond met Saïd El Khadraoui over de strategie van de sp.a ten aanzien van de Europese verkiezingen en zijn werk in het Europees parlement, vooral in de Commissie Onderwijs, in Den Artist, org. Animo Leuven.

DONDERDAG 4 MAART

20.00 u **FILM** 'Mama Africa' over vrouw-zijn op het Afrikaanse continent in drie kortfilms, gevolgd door de film 'Frontières', in Cinéma Zed, org. Student Aid.

ZONDAG 7 MAART

16.00 u **PRAATCAFÉ** Que pasa en Cuba? 'Anders reizen in Cuba', vershiene manieren om Cuba te leren kennen: socio-culturele reizen, ecotoerisme, rugzaktoerisme, gezondheidstoerisme, fietstoerisme, in Villa Ernesto, org. Vrienden van Cuba vzw.

Veto en Cinema Zed geven 5 duotickets weg voor "In America" 9 maart, 20u
Mail naar: An@cinemazed.be met als onderwerp "veto actie" (mailen kan tot 5 maart, 14u)

Gratis UUR KULTUUR
Woensdag 10 maart
22.00 u.

Bach-nacht met
Flanders Consort
en Bart Jacobs

inleiding om 21.00u.
door prof. Ignace Bossuyt

Inleiding: Faculty Club
Deel 1 (orgel): St-Jan-de-Doperkerk
Deel 2 (blokfluit en klavecimbel):
Faculty Club
i.s.m. 40 jaar UP en Faculty Club
www.kuleuven.ac.be/cultuur

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

(advertentie)

ZED CINEMA

PROGRAMMA VAN 3 T.E.M. 9 MAART 2004

WOENSDAG 3 MAART

15u MADELIEF
20u FRONTIÈRES
22u30 RADIOHEAD.TV

DONDERDAG 4 MAART

20u MAMA AFRICA
22u30 FRONTIÈRES

VRIJDAG 5 MAART

20u RADIOHEAD.TV
22u30 IN AMERICA

ZATERDAG 6 MAART

20u DUEL
22u30 IN AMERICA

ZONDAG 7 MAART

15u MADELIEF
20u IN AMERICA
22u30 DUEL

MAANDAG 8 MAART

20u DUEL
22u30 IN AMERICA

DINSDAG 9 MAART

20u IN AMERICA
22u30 DUEL

STUDENT AID 2004

FRONTIÈRES

Mostefa Djadjam / Frankrijk / 2001 / 1u 45min / Met : Lou Dante, Clarisse Luambo, e.a.

KORTFILMCOMPILATIE

MAMA AFRICA

2000 - 2001 / 1u 21min

BINTOU (2001)

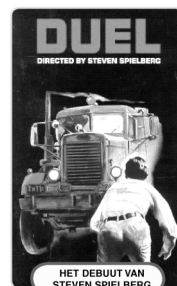
RICHES (2001)

ONE EVENING IN JULY (2000)

WWW.STUDENTAID.BE

DUEL

Steven Spielberg / Verenigde Staten / 1971 / 1u 30 min / Met: Dennis Weaver, Jacqueline Scott, Eddie Firestone, Lou Frizzel...

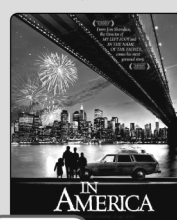
David Mann is een verkoper die vaak de baan op moet. Ergens op de snelweg in het midden van de woestijn wil hij een grote vuile zwarte truck voorbijsteken. De truck treitert hem door hem daarna zelf voorbij te rijden, duwt Mann bijna van de weg en jaagt hem de daver op het lijf. Zo begint een strijd op leven en dood tussen de kleine nette wagen van David en de grote truck Goliath...

"Hitchcock himself, could not make it better" (New York Times) - "This is one of the scariest movies ever made." (CultureDose.net)

WWW.CINEMAZED.BE

IN AMERICA

Jim Sheridan / Ierland - UK / 2002 / 1u 43min / Met : Paddy Considine, Samantha Morton, Sarah Bolger, Emma Bolger, e.a.

Het autobiografische verhaal van regisseur Jim Sheridan, gezien door de ogen van twee kleine meisjes. Ierland, begin jaren '80. Johnny en Sarah willen samen met hun twee dochtertjes Christy en Ariel een nieuw leven beginnen in New York. Via Canada glippen ze illegaal de grens over, op zoek naar de American Dream. Na veel omzwervingen komen ze terecht in verrot appartement in een verpauperde wijk vol

GENOMINEERD VOOR 3 OSCARS junkies... Van de regisseur van In the "Name of the Father" en "My Left Foot". Won de prijs voor de Beste Film op het Filmfestival van Gent (2003).

BUITEN CATEGORIE

RADIOHEAD.TV

Radiohead.TV is het on-line tv-station van Radiohead. Naar aanleiding van het album "Hail to the Thief" zette de groep een eigen tv-station op (virtuele) poten. Het programma bestaat uit promo's, webcasts van studio-opnamen en live-concerten, bijdragen gemaakt door fans, interviews met de groep en natuurlijk ook hun eigen videoclips en andere visuele creaties. Radiohead.TV selecteerde het beste en meest verbluffende beeldmateriaal gecombineerd met een retrospectieve van de beste videoclips van de groep.

studio
brussel

msn

DeMorgen
ONAFHANKELIJK DAGBLAD

CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

“Sinds mijn ziekte voel ik me beter, meer mezelf”

De meest vanzelfsprekende bezigheden veranderden in een voortdurende strijd met een lichaam dat haar koppig in de steek liet. Intussen leeft ze al vier jaar met haar ziekte en ontwikkelde ze een grondige haat-liefdeverhouding met die vreemde metgezel die haar nu eens uitput en dan weer leert dat het geluk in kleine dingen schuilt.

Veto: *Wanneer ben je je moe beginnen voelen?*

Lieze Van Dessel: «Vier jaar geleden, op het einde van het zesde middelbaar, voelde ik me fel verzwakt en stelde de dokter klierkoorts bij me vast. Ik heb die ziekte toen niet goed verzorgd, want tijdens de vakantie ben ik met vrienden in Italië gaan trekken nog voor ik goed en wel genezen was. Toen ik daarna mijn eerste jaar in Leuven begon, had ik nog de gewoonte deftig op stap te gaan, maar ik moest geregeld een keer gaan zitten en voelde me soms heel moe. Het jaar eindigde met een haalbare tweede zit, maar in augustus crashte ik compleet. Ik was niet gewoon te mislukken: in het middelbaar moest ik nooit veel leren, kon ik veel op stap gaan en haalde ik op het einde met een beetje inspanning wel goeie punten, maar in Leuven lukte dat natuurlijk niet meer. In Gasthuisberg heb ik me dan laten testen en na een jaar bleek het om CVS te gaan. Dan

“Ik ben wel blij dat ik een keer met mijn hoofd tegen de muur ben gelopen”

(foto Stijn De Meyere)

volgde een revalidatieprogramma van een half jaar in Pellenberg.»

Veto: *Viel het mee zo'n revalidatieprogramma te volgen?*

Lieze: «Eerst wordt je conditie terug opgebouwd, want CVS-patiënten belanden al vlug in een vicieuze cirkel. Als je moe bent, rust je immers heel veel, waardoor je conditie snel verslechtert, en als je je dan toch even wat frisser voelt en iets onderneemt, word je dus veel vlugger moe dan voorheen. Uiteindelijk is het moeilijk om je zetel nog uit te komen. Er volgde ook een groeps gesprek onder leiding van een psychologe en relaxatieoefeningen. Dat programma heeft me een flinke stap vooruit geholpen.»

Bomma

Veto: *Kan je eens beschrijven hoe het voelt om je voortdurend vermoeid te voelen?*

Lieze: «Sommigen denken dat ik veel slaap of heel vlug in slaap val, maar dat is zeker niet het geval. Ik slaap tien uur per nacht, maar overdag blijf ik wakker. Vooral regelmaat is ontzettend belangrijk. Elke dag kruip ik om twaalf uur in bed en sta ik om tien uur op, maar als ik een uurtje later ga slapen, ben ik de volgende dag doodmoe. Ik vergelijk het ook wel eens met de driedaagse op mijn vroegere school: als we daarvan terugkwamen voelde ik me volledig uitgeput en had ik overal pijn. Bovendien lijd ik ook chronische pijn: de ene keer onsteken mijn gewrichten, een andere keer heb ik keelpijn en mijn rug zit altijd vast. Die pijn werkt ook nog eens afmattend. Het wordt wel eens vergeleken met een uitgerekte veer.»

Veto: *Je bent helemaal anders moeten gaan leven. Wat veranderde er zoal voor jou en je omgeving?*

Lieze: «Omdat ik deeltijds pedagogiek studeer aan de K.U.Leuven, blijf ik ieder jaar hangen en ken ik weinig mensen van mijn jaar. Op stap gaan is bovendien een dodelijke cocktail: lawaai, rook, alcohol en een hele avond rechtstaan. De rook maakt me misselijk en als ik wijn drink, zak ik als een pudding in mekaar. In vier jaar tijd werd ik een bomma, maar ik heb ermee leren leven (*lacht*). Vroeger probeerde ik alles te doen: ik ging regelmatig babysitten, zat in twee zangkoortjes, zetelde in het leerlingenparlement, speelde piano, zwom bij een sportclub en ging dan ook nog iedere week tot 's morgens vroeg op stap. Eerlijk gezegd denk ik dat dat een beetje de oorzaak is van mijn ziekte: altijd even actief en nooit naar mijn lichaam geluisterd. Als ik me moe voelde, ging ik toch nog door. Weet je, in zekere zin ben ik wel blij dat ik een keer met mijn hoofd tegen de muur ben gelopen. In een paar jaar ben ik volwassen geworden. Wat nu voor

Je lief, je lessen, je vrienden, je hobby's, jezelf: allemaal vragen ze tijd en aandacht. Een agenda en een paar bakjes troost brengen meestal wel soelaas. Dat dacht ook Lieze, maar zodra haar agenda vol stond en de koffiekannet leeg was, werd elke dag een uitputtingslag. Haar moeheid kreeg een naam: het Chronisch Vermoeidheidssyndroom (CVS).

Kurt Smeets

mij zinvol is, is wat voor iemand van veertig zinvol is. Ik ga bijvoorbeeld geregeld naar theater of dans in STUK of een keer naar de film, en daar kan ik dan ook met volle teugen van genieten.»

Kunst

Veto: *Als je zoveel hobby's hebt opgegeven, voel je je dan niet leeg vanbinnen?*

Lieze: «Die leegte kan je inderdaad niet opvullen, maar ook al droom ik ervan een cursus dans te volgen: als je er zo moe van wordt dat je er niet langer van kan genieten, vergaat je de lust. Mijn vrienden vragen me ook mee op stap te gaan en een keer *foert* te zeggen, maar als je elke keer zo moe bent, treedt er aversieve conditionering op. Ik word soms moe van het denken of ik van iets moe ga worden. Het vordert allemaal heel traag: soms heb ik het gevoel dat alles binnen handbereik ligt, maar dat ik het niet mag pakken. Gelukkig heb ik een vriend, een rustig type dat graag in zijn zetel zit. In het eerste jaar is hij ook zoveel op stap geweest, dat hij er intussen wel genoeg van heeft. Vroeger wilde ik een wereldreis maken, wilde ik prof worden, kortom: had ik allemaal torenhoge idealen. Nu wil ik rustig en regelmatig leven en het lukt me ook steeds beter om daar voldoening uit te halen. Ik ben blij met minder: dat is de kunst.»

Veto: *Je hebt leren genieten van de kleine dingen?*

Lieze: «Zeker! Ik kook heel graag met mijn vriend, 't is zalig om samen gezellig eten te maken. Ik heb leren leven met mijn mogelijkheden en beperkingen. Vroeger was ik bijzonder perfectionistisch. Ik vond het ook moeilijk om een tien te halen: ofwel haalde ik meer dan twaalf, ofwel een drie of lager. De psychologe die me cognitieve gedragstherapie geeft, heeft me helpen inzien dat ik eigenlijk onder faalangst leed, want op het laatste moment streefde ik toch nog heel hoge punten na. Nu ik minder druk leg op mezelf, haal ik zelfs betere resultaten.»

Prestatiedwang

Veto: *Het lijkt alsof je je erbij neerlegt dat je ziekte nooit meer zal verdwijnen?*

Lieze: «Ik ga er inderdaad vanuit dat het nooit volledig zal genezen. Ik heb duidelijk ondervonden dat ik vroeger verkeerd leefde, niet nu. Die vermoeidheid zal nog wel beteren, maar ik zal altijd veel slaap nodig hebben. Vroeger was dat niet anders, maar toen heb ik het altijd ontkend. Ik wil niet worden zoals vroeger: fysiek sterker,

maar mentaal veel labiel. Toen leefde ik in pieken en dalen, in extremen. Ik was ook veel luidruchtiger en wilde meer opvallen, nu vertellen mensen me dat ik rust uitstraal. Ik heb het gevoel dat ik nu pas een authentiek bestaan leid. Sinds mijn ziekte voel ik me beter, meer mezelf.»

Veto: *Je hebt leren relativeren?*

Lieze: «Ja, thuis stond presteren op school altijd op de eerste plaats. Bij de psychologe heb ik een planning leren opstellen waarin ik eerst moest invullen wat ik graag wilde doen en daarna pas wanneer ik wilde studeren. Het vreemde is dat die rangorde omgekeerd is aan wat we gewoon zijn, aan wat de samenleving ons opdringt.»

Veto: *CVS lijkt nauw verweven met wat er in de samenleving gebeurt?*

Lieze: «Ik denk dat er een verband is. Je ziet dat meer vrouwen als mannen CVS ontwikkelen omdat vrouwen én een job hebben én het huishouden moeten doen. Het is toch vreemd dat België doorgaat voor een zeer ontwikkeld land, maar tegelijk zoveel zelfmoorden en depressies telt. Volgens mij staat dat niet los van een algemene prestatiedwang. Er wordt veel gevraagd, ook op school. Uiteindelijk is dat hele systeem er toch op gericht zo veel en zo hoog mogelijke punten te scoren. Vroeger wilde ik een job om ergens te geraken, nu wil ik een baan om iets te realiseren. Ik wil me goed voelen in wat ik doe.»

Pilletje

Veto: *Kon je op het moment dat je die psychische component erkende, beter omgaan met je ziek-zijn?*

Lieze: «Wat mij vooral geholpen heeft, is het voortdurend reflecteren over wat er gebeurd is en waarom ik moe ben. Ik kan het bijna altijd verklaren: soms door lichamelijke inspanningen, maar meestal door mentale beslommingen. Ik neem ook geen medicatie: in onze maatschappij wordt immers heel weinig nagedacht over de reden van iemands ziekte. Het symptoom wordt met een pilletje bestreden zoals bij koortsblaasjes, maar het is duidelijk dat daar allerlei redenen aan ten grondslag liggen waaronder ook psychische. De rol van psychologische factoren bij het ontstaan van CVS lokt echter zoveel commotie uit dat ik me de vraag stel of dat geen ontkenning is. Er is een harde kern van mensen die van psychologische problemen niets wil weten, terwijl de psychologe die me leerde veranderen van levensstijl, me net het meest heeft geholpen. Ik ben wel blij dat ik niet als veertigjarige de ziekte ontwikkel, als je persoonlijkheid al gevormd is en je ergens een job hebt. Dan is het nog

“Soms heb ik het gevoel dat alles binnen handbereik ligt, maar dat ik het niet mag pakken”

moeilijker psychologische factoren te aanvaarden en je leven om te gooien.»

Veto: *Je klierkoorts was dus het moment waarop je lichaam eindelijk de kans kreeg om te spreken?*

Lieze: «Ja, het was alsof ik jarenlang geen tijd had om me moe te voelen. Ook operaties vormen vaak een aanleiding tot CVS.»

Veto: *Heeft het aanvaarden van psychologische redenen, zoals prestatiedruk, tot conflicten met je ouders geleid?*

Lieze: «Toch wel. Goede punten hoefde niet echt, maar bijna alles stond wel in functie van school. Ik heb dat pas echt kunnen veranderen zodra ik hier op kot zat. Ik heb mij toen inderdaad een beetje tegen mijn ouders moeten keren. Nu ik mijn doelen lager stel, gaat alles veel gemakkelijker. Als ik even hard was blijven werken, was ik toch vrijwel zeker ooit gecrasht.»

In de loop van het tweede semester zal Lieze in enkele columns verder vertellen hoe het studentenleven haar vergaat.